

מועצה מקומית אלפי מנשה

פרוטוקול ישיבת מועצה מן המניין מס' 15

מיום ג', ו' בשבט תשפ"ה, 04.02.2025

משתתפים:

ראש המועצה	שי רוזנצוויג
סגנית ומ"מ ראש המועצה	רחל שטיינר
חברת מועצה	מישל מידן-ינקו
חבר מועצה	ערן אביטל
חברת מועצה	דנה זיגמן-בירנד
חבר מועצה	אלחנן גבריאלי
חבר מועצה	משה אופיר
חבר מועצה	אלרן אהרוני

נוכחים:

מנכ"לית המועצה	ליאת הופמן-זולטי
יועמ"שית המועצה	עו"ד גיתית שרמן
מנהלת מחלקת רווחה	רוית כלנית לנדאו
מבקר המועצה	אייל גמליאל

חסרים:

חבר מועצה	דרור מגן

ישיבת מועצה מן המניין מס' 15 – 04.02.25

על סדר היום:

1. אישור פרוטוקול ישיבת מועצה מן המניין מס' 14.
2. שאלות.
 - 2.1 משה אופיר: האם יש בכוונת המועצה לפרסם את רשימת ועדות המועצה הפורומים שהקים ראש המועצה, באתר המועצה?
 - 2.2 משה אופיר: האם ניתן להעלות את צילומי ישיבות המועצה ביו טיוב עבור תושבים שאינם יכולים לצפות בישיבות בזמן אמת?
3. הצעות לסדר.
 - 3.1 ערן אביטל: מצב תשתית הכבישים ביישוב.
 - 3.2 ערן אביטל: בעיית חנייה ביישוב – איסור על חניית משאיות ונגררים (מלבד מקומות ייעודיים שיוקצו לכך).
 - 3.3 משה אופיר: הענקת תעודות הוקרה/יקיר היישוב.
 - 3.4 משה אופיר: קידום הרחבת הכביש מצומת מוזס עד כביש 444.
4. הצגת מחלקת רווחה.
5. עדכוני ראש המועצה.

שי רוזנצוויג: שלום לכולם. אני מתכבד לפתוח ישיבת מועצה מן המניין מס' 15. משתתפים: אנוכי, רחל שטיינר, מישל מידן ינקו, ערן אביטל, דנה זיגמן בירנד, אלחנן

גבריאלי, אלרן אהרוני, משה אופיר. כמו כן נוכחים ליאת המנכ"לית, עו"ד שרמן, יועמ"שית, רות כלנית לנדאו, מנהלת מחלקת רווחה ונמצא איתנו גם אייל גמליאל, מבקר המועצה, שבא לבקר. דרור היה אמור להגיע, אבל בעקבות האירועים שקרו היום שינו לו ייעוד, ולכן הוא יחסר. אנחנו נאחל לו שישוב בשלום.

1. אישור פרוטוקול ישיבת מועצה מן המניין מס' 14.

אנו נפתח בסדר היום. אישור פרוטוקול ישיבת מועצה מן המניין מס' 14.	שי רוזנצוויג:
יש לי הערה.	משה אופיר:
בסדר גמור. למי שיש הערות, אנחנו נעשה פה איזה סבב ובבקשה. אלחנן, יש לך?	שי רוזנצוויג:
לא.	אלחנן גבריאלי:
משה?	שי רוזנצוויג:
הגעת אלי?	משה אופיר:
כן. אני עושה סבב פשוט.	שי רוזנצוויג:
בישיבה הקודמת אני העליתי שאילתה ואני מתייחס לפרוטוקול של השאילתה שהעליתי.	משה אופיר:
איזה פרוטוקול? איזה מספר?	שי רוזנצוויג:
הפרוטוקול האחרון.	משה אופיר:
מס' 14?	שי רוזנצוויג:
אה, אנחנו מאשרים רק פרוטוקול אחד, עכשיו.	משה אופיר:
לא, אנחנו מדברים על פרוטוקול מס' 14.	שי רוזנצוויג:
ההתייחסות שלך היא לפרוטוקול מס' 14?	
כן.	משה אופיר:
בסדר.	שי רוזנצוויג:
אמרתי. מאשרים רק פרוטוקול אחד.	משה אופיר:
בסדר גמור. קדימה. מה ההערות?	שי רוזנצוויג:
אני העליתי שאילתה לגבי האם נקבעו מועדים לישיבות בית משפט, בתביעות וכו' וכו'. אם אתה זוכר. בתביעות שהוגשו נגד המועצה. אני העליתי	משה אופיר:

שאלתה וביקשתי לדעת האם נקבעו מועדים לשיבות בתביעות נגד המועצה. ואז קיבלתי תשובה, תשובת ראש המועצה: 'הדיון בבית משפט לתביעה', יש פה 'קביעה', אבל לא משנה, תצפית רוטשטיין נקבע למרץ 2025. ככה אתה ענית, אוקיי? וגם ענית בכתב. עכשיו אני אמרתי האם אפשר לדייק מתי זה יהיה במרץ 2025. כי אני מעוניין לבוא לישיבה. ככה אמרתי בישיבה הקודמת. כן? וזה מופיע בפרוטוקול. עכשיו, האם אפשר לדייק או להגיד מתי הדיון. אתה אמרת 'נבדוק ונגיד לך', ואני שאלתי האם אתה מנחה את המנכ"לית להעביר לי את המועד המדויק של הישיבה, על מנת שאני אוכל להיות נוכח בבית המשפט בדיון. כי זה מעניין אותי. אוקיי? ואתה אמרת, אני שאלתי אותך האם אתה מנחה את המנכ"לית להעביר לי את המועד המדויק, ואתה אמרת 'לא צריך. אם אמרתי את זה וכולם שמעו אז זה בגדר הנחייה'. אלו מילים שלך מהפרוטוקול. אז אני שאלתי 'אז מה? מתי זה יועבר אלי?'

תגיע לבעיה. איפה התיקון שאתה רוצה.

רגע, אני אמרתי -

רגע, לא, לא. אם יש פה תיקון, רגע, יש פה תיקון?

כן, יש פה תיקון.

אז תגיע לתיקון.

בסוף אני שאלתי אז זה יועבר אלי? אמרת כן, למה לא? ואני אמרתי בסדר, ואני מקווה שיועבר בהקדם.

אוקיי.

הסיפא הזאת, שאני מקווה שיועבר בהקדם, לא נרשמה בפרוטוקול.

איזה עמוד?

עמוד 6 בפרוטוקול.

עמוד 6, להוסיף 'אני מקווה שיועבר בהקדם', משה אופיר. עוד הערה?

אני רוצה להגיד,

לא, לא, עוד הערות של דברים -

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

ועד היום זה לא הועבר אלי.	משה אופיר:
לא רלוונטי לפרוטוקול. עוד הערות בעניין הזה?	שי רוזנצוויג:
לא,	משה אופיר:
אלרן, יש לך הערות?	שי רוזנצוויג:
האמת שלא יצא לי לקרוא את הפרוטוקול.	אלרן אהרוני:
טוב, בסדר גמור. תודה על הכנות. דנה, אוקיי.	שי רוזנצוויג:
אז רגע, אז התיקון הזה מתקבל?	משה אופיר:
כן.	שי רוזנצוויג:
ואני מקווה גם שאני אקבל את -	משה אופיר:
אתה אמרת את זה.	שי רוזנצוויג:
כמו שהבטחת.	משה אופיר:
אתה הבעת תקווה. יאללה, בואו נדבר.	שי רוזנצוויג:
אתה אומר,	משה אופיר:
אנחנו לא מנהלים על זה דיון, משה אופיר.	שי רוזנצוויג:
'אם אמרתי לכולם (מדברים ביחד) אני אומר שלא	משה אופיר:
קיבלנו את זה עדיין.	
האם אנו מאשרים את פרוטוקול ישיבת מועצה מן	שי רוזנצוויג:
המניין מס' 14, כולל התיקון שהוסיף משה בעמוד	
6? האם אפשר פה אחד? פה אחד, תודה רבה. זה	
מרגש את כולנו.	

מאשרים פה אחד פרוטוקול ישיבת מועצה מן המניין מס' 14, כולל התיקון שהוסיף משה אופיר בעמוד 6, כפי שנרשם למעלה.

החלטה:

2. שאילתות.

2.1 משה אופיר: האם יש בכוונת המועצה לפרסם את רשימת ועדות המועצה הפורומים שהקים ראש המועצה, באתר המועצה?

שי רוזנצוויג: שאילתות. משה אופיר. אוקיי, בבקשה. האם יש בכוונת המועצה לפרסם את רשימות ועדות המועצה והפורומים שהקים ראש המועצה באתר המועצה.

תשובת ראש המועצה: ועדות המועצה יעודכנו באתר המועצה בימים הקרובים. באשר לפורומים שהקים ראש המועצה, אלה פועלים אד הוק ועל פי הצורך. כמו כן ההרכב משתנה לעתים. לכן לא יפורסמו באתר. שאילתה מס' 2.

רגע, רגע, רגע. שאלת הבהרה.
שאלת הבהרה.

כל העניין הזה עלה, של הפורומים, מכיוון שפנו אלי אנשים בכל מיני נושאים שקשורים בפורומים. פורומים נגישות, אנשים, כל מיני דברים בנושא נגישות. למשל, לדוגמה, כן? ואני אמרתי להם 'אני לא יודע, אני חושב שיש פורום'. עכשיו, אם כבר הקימו פורום, לפחות תפרסם את ראשי הפורומים, שאנשים ידעו למי לפנות.

הפורומים פועלים אד הוק, על פי הצורך שלנו. כן, אבל מי שיש לו שאלה בנושא נגישות מהתושבים, תושבים יקרים,

איך הוא יודע למי לפנות?

תניחו למשה אופיר. מי שיש לו שאלה, בקשר לכל פורום, גם פורום, שנייה, שלא קיים, כל שאלה תנו למי שמקים את הפורום הזה. בסדר? זה אני. המייל שלי מפורסם. לדאוג לפרסם אותו אחר כך בזה. כמו כן טלפון. מי שרוצה -

למה אי אפשר לפרסם את ראשי הפורום?
מי שרוצה להקים פורום משל עצמו, בסדר? לא צריך להתבייש. אפשר לדלג על המשוכה הזאת, לדבר ישר איתי. אני הכי זמין.

שי, אבל למה לא לפרסם -
ענית. ענית.

לפחות את ראשי הפורום? כי אנשים -
התשובה לזה -

אם יש לי בעיית נגישות, ואני לא חבר מועצה,
למוקד. למוקד. פתח בעיה במוקד. בסדר? יאללה.
אז בשביל הקמנו פורומים. בשביל מה הקמת

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

פורומים?

שי רוזנצוויג: ראש המועצה, שהוא אני, מקים אותם לפי הצרכים שלי אד הוק, והם פועלים ומשתנים וההרכב שלהם גם משתנה. ולכן גם לא יפורסמו באתר.

2.2 משה אופיר: האם ניתן להעלות את צילומי ישיבות המועצה ביו טיוב עבור תושבים שאינם יכולים לצפות בישיבות בזמן אמת?

שי רוזנצוויג: השאלתה השנייה של משה אופיר: האם ניתן להעלות את צילומי ישיבות המועצה ביו טיוב עבור תושבים שאינם יכולים לצפות בישיבות בזמן אמת? כן, זאת השאלה.

משה אופיר:
שי רוזנצוויג: התשובה: הפרוטוקול המתומלל של כל ישיבת מועצה מתפרסם באתר המועצה. זה אחד. כמו כן, מתוך מחויבות לשקיפות, אנחנו משדרים את הישיבות בלייב בדף הפייסבוק במועצה. שידורים אלה זמינים לצפייה גם לאחר מכן, באותו דף. כלומר, זאת התשובה שלי.

כלומר מי שלא יכל לראות בזמן אמת את הישיבה, הוא רוצה לראות ישיבה משנת 2022, יגלול, יגיע ויוכל לראות אותה. הן נשמרות שם. הן זמינות והן לא נמחקות. אנחנו משאירים אותן שם. הלאה. הצעות לסדר.

משה אופיר: הרבה יותר קל להיכנס ליוטיוב.

שי רוזנצוויג: איך?

משה אופיר: הרבה יותר קל להיכנס ליוטיוב.

שי רוזנצוויג: אני לא חושב. אני חושב שפייסבוק היום היא הרשת החברתית הגדולה בעולם וזה. אבל מי שלא יכול לצפות בלייב,

משה אופיר: אם אתה לא מעוניין,

שי רוזנצוויג: לא, אני אומר. אני נותן לך פתרון. מי שלא יכול לצפות בלייב, זה בסדר גמור. הוא לא חייב. אותו בן אדם עכשיו שצופה בנו, בעוד שבועיים הוא רוצה את זה כי הוא גלל והוא ראה והוא רואה שאני צודק.

משה אופיר: תדע לך שהרבה מאוד רשויות, הרבה מאוד רשויות, אני לא שלחתי דוגמאות, אני יכול לשלוח לך דוגמאות, אם זה משנה בכלל, ששמים ביוטיוב. שי רוזנצוויג: לשאלת ההבהרה ענית. אנחנו מתקדמים להצעות לסדר.

3. הצעות לסדר.

שי רוזנצוויג: ערן אביטל.
 משה אופיר: בקשר לעניין הזה, יש לי הערה. להצעות לסדר.
 שי רוזנצוויג: בסדר, אז אחר כך.
 משה אופיר: גם ליועצת המשפטית.
 שי רוזנצוויג: אחר כך.
 משה אופיר: וגם, לא, למנכ"לית.
 שי רוזנצוויג: אחר כך.
 משה אופיר: הצעות לסדר של האופוזיציה צריכות להישמע ראשונות.
 דנה זיגמן-בירנד: שמענו דווקא ...
 שי רוזנצוויג: רגע, לי זה לא כל כך משנה.
 דנה זיגמן-בירנד: ראשונים שמענו את האופוזיציה.
 משה אופיר: זה לא הצעות לסדר.
 שי רוזנצוויג: רגע, זה לפי מה ששולח ראשון? לפי איך זה הולך?
 משה אופיר: הצעות לסדר.
 שי רוזנצוויג: שנייה, שנייה. הצעות לסדר. בסדר, לי לא אכפת. מה?
 עו"ד גיתית שרמן: יש קדימות למי שהסיעה שלו לא בהנהלה.
 שי רוזנצוויג: כן.
 עו"ד גיתית שרמן: ובכל מקרה, יש גם קדימות כרונולוגית. אז הולכים לפי זה.
 משה אופיר: שמה?
 שי רוזנצוויג: בסדר. בוא נגיד -
 עו"ד גיתית שרמן: קדימות כרונולוגית. זאת אומרת מי שהגיש לפני,
 משה אופיר: קודם כל מי שלא חבר בוועדת הנהלה.

- שי רוזנצוויג: ערן לא חבר בוועדת הנהלה.
משה אופיר: מה?
- שי רוזנצוויג: ערן לא חבר בוועדת הנהלה.
משה אופיר: לא, מי שהסיעה שלו לא חברה בוועדת הנהלה.
עו"ד גיתית שרמן: בסדר.
- משה אופיר: מי שהסיעה שלו לא חברה -
שי רוזנצוויג: לי זה לא משנה. אפשר להתחיל,
משה אופיר: ... ללכת לפי החוק.
שי רוזנצוויג: לא, לי זה לא משנה.
- עו"ד גיתית שרמן: זה לא משנה. וכרגע זה יצא עוד לפני שאתה, עם השאלות שלו, עם ההצעות שלו, לפני שאתה הגשת את שלך.
- משה אופיר: תראי, החוק אומר כדלקמן: 'הצעות שהוגשו ייקבעו לדיון ויידונו בהתחשב בגודלן של הסיעות במועצה, ובלבד שזכות קדימה תינתן להצעה שהוגשה מטעם חבר מועצה -
- שי רוזנצוויג: עזבו, יאללה. חבר'ה, (מדברים ביחד)
משה אופיר: 'שאליה הוא משתייך אינה מיוצגת בוועדת הנהלה'. ככה אומר החוק.
- עו"ד גיתית שרמן: בסדר.
- משה אופיר: אם אני מבין שיש לי, אני יכול להיות קודם?
עו"ד גיתית שרמן: אתה קראת את החוק? וזה משנה לך עכשיו?
ערן אביטל: אתה רוצה להעלות קודם?
שי רוזנצוויג: אז קודם תעלה.
ערן אביטל: אני לא -
שי רוזנצוויג: טוב, תעלה. אז משה אופיר.
משה אופיר: אתה פועל לפי החוק.
שי רוזנצוויג: אתה לא פועל לפי החוק, ואנחנו יכולים להוכיח את זה גם.
משה אופיר: אתה פועל לפי החוק.
שי רוזנצוויג: יש פעמים שאתה לא פועל לפי החוק, ואנחנו גם לא,
משה אופיר: מה? מה?

3.3 משה אופיר: הענקת תעודות הוקרה/יקיר היישוב.

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

שי רוזנצוויג: הצעה לסדר מס' 1. משה אופיר. הענקת תעודות הוקרה/יקיר היישוב. בבקשה, חשוב מאוד. וקדימה. כן, חשוב מאוד.

משה אופיר: שי רוזנצוויג: לא חשוב? רק אם אתה יכול להוציא את שעון החול שלך.

משה אופיר: אוי אוי אוי. עוד פעם, זה לא הזה. (מדברים ביחד) תשמע, אני אגיד לך משהו. נהוג שבימי עצמאות מעניקים תעודות הוקרה וכו' וכו', יקיר היישוב, לתושבים מהיישוב.

לפני הרבה מאוד שנים מי שהיה מחליט על זה, למי יתנו תעודת הוקרה ויקיר היישוב היה פורום חברי המועצה שנשאר פורום. עכשיו זה היה ככה כל השנים, עד שאני, אולי לפני 20 שנה, אני כבר לא זוכר מתי זה היה, אמרתי זה לא הגיוני. אנחנו הרי לא מכירים את כל אלה שהצופים ממליצים עליהם, או זה ממליץ עליהם. ואנחנו רק מאשרים אותם, בלי שום -

אלחנן גבריאלי: היכרות אישית. **משה אופיר:**

היכרות אישית. ועל סמך המלצה. אמרו לנו שבצופים ממליצים על X. אז אנחנו אומרים בסדר. זה בזבוז זמן שלנו. לכן הגענו להבנה שבאופן אוטומטי, אם מישהו מומלץ על ידי איזו קבוצה שאנחנו מכירים בה, אז זה לא צריך לבוא לשולחן המועצה. אם הצופים ממליצים על X, או בני עקיבא, או לא יודע מי, אז חבל שנבוא לפה, נשב על המדוכה הזאת. ולכן אמרנו שכל תעודות ההוקרה שמומלצות על ידי גופים הן באופן אוטומטי יאושרו, בלי החלטת מועצה, כי זה בזבוז זמן שלנו.

אבל בנושא תעודת יקיר היישוב, אם יש כמה המלצות, שהמועצה תדון בזה. זה יקיר היישוב, זה כבר משהו יותר. ובדרך כלל חברי המועצה גם מכירים את האנשים שמועמדים ליקיר היישוב, זה לא אנשים, בני נוער או משהו כזה. אלה אנשים

שפעילים ביישוב. אנחנו מכירים אותם. לכן החליטו לעשות איזושהי, כאילו איזה נוהל. בתקופה של חסדאי זה היה.

חסדאי זכרונו לברכה.

חסדאי ז"ל, כן. זכרונו לברכה. הכינו איזה נוהל. עכשיו משום מה, בשנים האחרונות, התברר לי שגם את תואר יקיר היישוב, אפילו לא מביאים לשולחן המועצה. אלא מביאים את ההמלצה, יש איזו ועדה, לא יודע איזו ועדה, שהיא מחליטה והיא מביאה את זה לחברי המועצה, אפילו לא יודעים מי האחרים שהמליצו עליהם לתואר יקיר היישוב. עכשיו, הנושא הזה עלה לפני שנה בערך, אבל אז נאמר לי על ידי היועצת המשפטית, שמכיוון שזה שם פחות משנה לפני הבחירות, אסור לעשות שינויים כאלה ואחרים. לא יודע בדיוק מה עשינו. ולכן, אמרו לי תעלו את זה אחרי הבחירות. אמרתי בסדר, נעלה את זה אחרי הבחירות. והנה עכשיו אנחנו אחרי הבחירות.

ההצעה שלי שהנוהל, אם הוא כתוב, אני לא יודע באמת לא ראיתי את הנוהל, אבל שבכל תעודות ההוקרה הרגילות שימשיך להיות מה שהיה, על סמך ההמלצות של הגופים שאנחנו מכירים בחשיבותם ביישוב, ותעודות הוקרה. בסדר. אבל לפי דעתי, ליקיר היישוב, זה צריכים להביא לשולחן המועצה, את כל ההצעות. והמועצה, מן הסתם, מן הראוי שהמועצה תחליט על הענקת תואר יקיר היישוב כי זה, כמו שאמרתי מקודם, אנשים שאנחנו מכירים ויש לנו אפשרות גם לבחון את העניין. וזאת ההצעה שלי. לחזור לנוהל, לא נוהל, לא יודע מה, שהיה לפני שנים. ולא להשאיר את זה. אני לא יודע מי החליט בשנים האחרונות, גם לא ראיתי איזה פורום שהוקם לכבוד העניין הזה.

לכן גם חיכיתי לראות את הפורומים שהקימו. אולי היה איזה פורום הענקת תעודות. אני לא יודע, לא ראיתי. לכן גם אם היה פורום כזה, אני חושב שמן

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

הראוי שלתואר יקיר היישוב, המועצה היא שתקבל את השמות והמועצה היא שתחליט. זאת ההצעה שלי לסדר היום. אם אתם רוצים לדון בזה, אני אשמח. אם אתם מקבלים את זה עוד יותר אשמח. אם יש שאלות, אני אשמח גם כן לענות.

מי אמור להציע?

ערן אביטל:

מה?

משה אופיר:

מי אמור להציע למועצה את השמות?

ערן אביטל:

לא הבנתי.

משה אופיר:

מי אמור הציע למועצה את השמות.

ערן אביטל:

תמיד, לפני יום העצמאות, מפרסמים לתושבים בקשה להגיש הצעות, כל שנה מפרסמים. ... לא, מה שקרה, בזמנו היו מגיעים כולם, הסברתי. ומליאת המועצה היתה -

משה אופיר:

המועצה דנה ב-30, 40 שמות.

ערן אביטל:

לא היו בדרך כלל ... שמות. אבל המועצה היתה דנה בכל השמות, גם של אותות ההוקרה וגם של גופים מסוימים. אז אחרי זה צמצמו את זה. אבל אני לא חושב שצריך לצמצם את זה גם עבור תואר יקיר היישוב, מהטעם שאמרתי, שכולם מכירים את האנשים שזה, והמועצה צריכה -

ערן אביטל:

טוב, בואו רגע,

שי רוזנצוויג:

זה מה שאני מציע.

משה אופיר:

רגע, שנייה. (מדברים ביחד)

שי רוזנצוויג:

אפשר לקחת חתיכת עוגה, אחרי שדיברתי כל כך הרבה?

משה אופיר:

כן, כן, כן.

שי רוזנצוויג:

זכית.

רחל שטיינר:

בואו נפתח, מאחר ומשה אופיר, יש לך עוד מה להוסיף בעניין?

שי רוזנצוויג:

מה?

משה אופיר:

יש לך עוד מה להוסיף בעניין?

שי רוזנצוויג:

לא, אמרתי שסיימתי. אם יש שאלות, אני אשמח,

משה אופיר:

אז אני אומר. קודם כל נאפשר לאנשים, נעשה פה

שי רוזנצוויג:

- איזה דיון קצר ונתקדם. הלאה.
- דנה זיגמן-בירנד:** אני חושבת שמבערך תחילת ההתנדבות שלי פה, כחברת מועצה, אני רק שומעת כמה זה חשוב שיהיו ועדות. כל הזמן אתם אומרים לי למה אין ועדת חינוך ולמה אין ועדת זה ולמה אין ועדת זה. ואני רוצה את הרשימה של כל הוועדות ושל כל הפורומים. אז דווקא בתחום חשוב, פתאום לא צריך ועדה? פתאום נביא, יבוא לכאן?
- משה אופיר:** לא אמרתי יבוא.
- דנה זיגמן-בירנד:** אז אם חשוב ועדה, אם חשוב לך ועדה בנושאים, אז בוא, יש ועדה, יש מי -
- שי רוזנצוויג:** אני יכול לעשות לך סדר.
- משה אופיר:** תראו, אני אגיד לך.
- שי רוזנצוויג:** תנו לי לדבר, רגע, בסדר? פשוט. קודם כל, אנחנו הוצאנו מאתר המועצה את הנוהל. בסדר? הוצאנו מאתר המועצה את הנוהל לבחירת יקיר היישוב. זה שם.
- משה אופיר:** אוקיי, אני לא מכיר.
- שי רוזנצוויג:** אוקיי, לא נורא. אתה שנה שעברה, אז אני אומר, שנה שעברה אתה היית. ואישרת את כולם ולא העלית את זה כמשהו. אני אומר, 'ראש המועצה ימנה ועדה ציבורית לבחירת יקיר אלפי מנשה, בראשה יעמוד מזכיר המועצה. הוועדה תכלול עד כשבעה חברים והרכבה ישקף, במידת האפשר, את המגוון והפסיפס האנושי של אוכלוסיית היישוב'.
- משה אופיר:** זה רק ליקיר היישוב?
- שי רוזנצוויג:** אני מדבר על יקיר היישוב עכשיו, בסדר? תפקיד הוועדה לבחור את האישים, ... טה טה טה, הוועדה תקיים שני זה, לא יירשם בהם פרוטוקול, תוכן דיוניה יישאר חסוי. בסוף בסוף, המלצות הוועדה על מקבלי האות טעונות אישור מועצה.
- משה אופיר:** זה אני מכיר את זה.
- שי רוזנצוויג:** זהו.
- משה אופיר:** זה אני מכיר את זה. לא, אני מכיר את זה. אבל אני

- אומר, נגיד -
- שי רוזנצוויג:** זה על יקיר המועצה. אבל זה יקיר היישוב.
- משה אופיר:** רגע, אני מכיר את זה. עכשיו כשהקראת אני מכיר את זה. אבל אני רוצה להגיד לך משהו. פה כתוב, אני לא מדבר על תעודות הוקרה. אני מדבר רק על יקיר היישוב, שיהיה ברור, כן?
- שי רוזנצוויג:** זה על יקיר היישוב.
- משה אופיר:** כן, כן. לא, שלא יהיו אי הבנות. לפי דעתי, לתואר יקיר היישוב לא צריכים שראש המועצה יקים איזו ועדה או משהו כזה.
- דנה זיגמן-בירנד:** למה? ...
- משה אופיר:** מכיוון שזה יקיר היישוב, לפי דעתי מליאת המועצה, להיפך. יהיה לך דיון ענייני של ועדה -
- דנה זיגמן-בירנד:** לא פוליטית. אין שם אף פוליטיקאי.
- שי רוזנצוויג:** את יכולה לחשוב שזה מיותר. אני חושב שלתואר יקיר היישוב לא צריכים לקבל חומר לעוס מהוועדה, שאומרת לנו 'הגיעו לנו המלצות', סליחה, 'הגיעו לנו המלצות לחמישה אנשים, ואנחנו חושבים ש-X הוא הכי מתאים. תאשרו את זה'.
- דנה זיגמן-בירנד:** רגע. איך ממליצים לפרס ישראל? תמיד יש ועדה שלוקחת ודנה לגופו של עניין. כמו שצריך. ואז מעלים גם לפה. למה פה פתאום 'חומר לעוס',
- משה אופיר:** אני לא רוצה, אני חושב -
- דנה זיגמן-בירנד:** מקימים ועדה, תעשה דיון לגופו של עניין. כמו שאמרת עם דוחות כספיים, נכון? אמרת שאתה חושב שצריך לעשות דיון ענייני, כי אין לי מספיק זמן לדון בזה. אני לא רואה למה זה שונה -
- משה אופיר:** לא, לא, את צודקת. את צודקת בעניין של הכספיים. בעניין של הכספי את צודקת. אבל לעניין של יקיר היישוב, זה אירוע -
- דנה זיגמן-בירנד:** ... את ההמלצות.
- משה אופיר:** סליחה, סליחה. זה דבר חד פעמי. זה לא כספי שכל הזמן צריכים להתגלגל איתו. עניין של יקיר היישוב, לפי דעתי, מליאת המועצה צריכה לקבל את

ההמלצות, את כל ההמלצות. רגע, תני לי לסיים.
מליאת המועצה צריכה לקבל את כל ההמלצות.
ומכיוון שמליאת המועצה מכירה ב-99%, אין איזה
יקיר, מישהו מומלץ ליקיר היישוב שלא מכירים אותו,
כי אחרת הוא לא היה אפילו מועמד, כן? אז הגוף
שצריך להחליט עליו צריך לפי דעתי להיות מליאת
המועצה ולא איזה פורום שממונה על ידי ראש
המועצה.

- שי רוזנצוויג: שנייה, חבר'ה. רגע, חברים. (מדברים ביחד)
משה אופיר: לא, אבל אנחנו צריכים לראות את כל -
אלרן אהרוני: ... לפחות שלושה מועמדים. אפשר להגיד שהפורום
יביא שלושה מועמדים והמועצה תחליט.
משה אופיר: שיביא שלושה מועמדים והמועצה תחליט.
שי רוזנצוויג: מועצה יכולה ...
משה אופיר: עד עכשיו, לא יודע כמה מועמדים המליצו עליהם.
אבל אמרו אנחנו ממליצים על X. אמרנו רגע, אולי
גם Y וזה. לא, אנחנו ממליצים, אנחנו רק X מביאים.
שי רוזנצוויג: אתה יכול במועצה להמליץ על X.
משה אופיר: מה?
שי רוזנצוויג: אתה יכול במועצה להמליץ על מי שאתה רוצה.
בסדר? אתה יכול להמליץ.
משה אופיר: אני ככל אזרח, יכול להמליץ על מי שאני רוצה. אבל
אם זה עובר בוועדה והוועדה אומרת לא, אני ממליץ
על X, והוועדה אומרת Y. מליאת המועצה אפילו לא
יודעת שהמלצתי -
שי רוזנצוויג: אתה אומר ועדה זה בלגן.
משה אופיר: לא שבלגן. אני לא אומר שבלגן.
שי רוזנצוויג: לא, אני אומר זה תקדים.
משה אופיר: אני אומר שתואר כזה, מן הראוי שכל המועמדים
אליו יבואו להחלטת ... זה הכל.
שי רוזנצוויג: רגע, דברייך שנאמרו בהתחלה,
משה אופיר: אני מקווה שזה ברור.
שי רוזנצוויג: דברייך שנאמרו בהתחלה וחודדו ברורים. אתה מיד
תעלה את ההצעה שלך ואנחנו נצביע. אני חושב

- שהוועדה שבאמת מורכבת מכל הפסיפס, אני לא
 אגיד פה עכשיו שמות,
 מי זאת הוועדה?
 אני לא אגיד פה עכשיו שמות.
 היא קיימת בכלל?
 ודאי. ודאי.
 לא יודע שהיא קיימת. מי האנשים?
 אני אגיד לך אחר כך, אם תרצה.
 מה?
 אני אגיד לך אחר כך, אם תרצה. בסדר?
 למה אתה לא יכול להגיד עכשיו?
 כי בסוף מישהו עוד יכול לכעוס על מישהו שהוא
 פוגש אותו בסופר 'למה לא פגשת בי'.
 אה, זו ועדה סודית?
 איך? היא לא סודית. אבל אני -
 רגע, רגע, רגע. אתה טוען עכשיו שקיימת ועדה
 כזאת, שאני כחבר מועצה לא מכיר.
 כן.
 ואני חייב להכיר.
 למה אתה חייב להכיר?
 אני חבר מועצה, מה זאת אומרת? אם אני מבקש
 ממך עכשיו לראות במסמכי המועצה מי זה הוועדה
 הזאת, אתה יכול להגיד לי זו ועדה סודית? לא. אתה
 לא יכול.
 אז תבקש, תקבל. בואו נתקדם. תבקש, תקבל.
 לא ...
 תעלה את הצעתך. תעלה את ההצעה שלך, חביבי.
 אני לא מבין מה הערפול הזה. מילא ועדת ביטחון
 אמרת 'יש פה איזה',
 משה, אנחנו רוצים להגיע לנושאים הדחופים
 והחשובים. יש פה יישוב, בוא, תחשוב שזו ישיבת
 מועצה. לא נפגשנו חודש. הנושא הראשון שעולה,
 הראשון בהתקשות, לא מצב הכבישים שערן רוצה
 לדבר עליהם, לא מצב החניות. על מה אנחנו
- משה אופיר:
 שי רוזנצוויג:
 משה אופיר:
 שי רוזנצוויג:
 משה אופיר:
 שי רוזנצוויג:
 משה אופיר:
 שי רוזנצוויג:
 משה אופיר:
 שי רוזנצוויג:
 משה אופיר:
 שי רוזנצוויג:
 משה אופיר:
 שי רוזנצוויג:
 משה אופיר:
 שי רוזנצוויג:
 משה אופיר:
 שי רוזנצוויג:
 משה אופיר:
 שי רוזנצוויג:
 משה אופיר:
 שי רוזנצוויג:
 משה אופיר:
 שי רוזנצוויג:
 משה אופיר:
 שי רוזנצוויג:

- מבזבזים זמן? על השטות הזאת. עכשיו, אפשרתי לך.
- משה אופיר:
- קודם כל זה לא שטות.
- שי רוזנצוויג:
- לדעתי. לטעמי, ועוד מעט, לפי הצבעה,
- משה אופיר:
- לפי דעתי זה לא שטות.
- שי רוזנצוויג:
- לפי ההצבעה נראה האם אני במיעוט. תציע את ההצעה שלך בבקשה. משה אופיר מציע, הצעתך היא?
- משה אופיר:
- אני חושב שזה לא יעלה על הדעת שיש ועדות ואתה אפילו לא ...
- שי רוזנצוויג:
- רגע, לעבור לנושא הבא?
- משה אופיר:
- ולא אומר לנו מי האנשים שם.
- שי רוזנצוויג:
- משה אופיר, משה, משה, תקשיב.
- משה אופיר:
- אני לא מבין את זה.
- שי רוזנצוויג:
- גם מי שיקרא את הפרוטוקול בעוד שנה יבין, כי הוא יקרא את מה שאני אומר עכשיו, שאמרנו לך את כל מה שצריך,
- משה אופיר:
- מי הם חברי הוועדה?
- שי רוזנצוויג:
- אני אמרתי לך, הזמנתי אותך, והוא יקרא גם -
- משה אופיר:
- אני רוצה שתגיד בפומבי. למה, זה סודי? למה זה צריך להיות סודי.
- שי רוזנצוויג:
- לא מתעסק בזה כרגע. לא מתעסק בשמות. נקסט.
- משה אופיר:
- מה זה לא מתעסק בשמות? לפי דעתי אין לך ועדה כזאת.
- שי רוזנצוויג:
- יש.
- משה אופיר:
- ואם יש לך ועדה כזאת,
- שי רוזנצוויג:
- רגע, משה.
- משה אופיר:
- אתה מתבייש להגיד את השמות, מכיוון שכל אחד יבין מי האנשים שם.
- שי רוזנצוויג:
- אני מתבייש עבור מה שאמרת. יש שם אנשים שהלוואי והיית קצה הציפורן שלהם. אבל אתה תעלה עכשיו,
- משה אופיר:
- אם אני מבקש את השמות, אתה תגיד לי?
- שי רוזנצוויג:
- כן.

משה אופיר:	כן? אז אני אפרסם את זה לציבור.
שי רוזנצוויג:	אז תפרסם.
משה אופיר:	מותר?
שי רוזנצוויג:	כן.
משה אופיר:	אז למה אתה לא יכול להגיד?
שי רוזנצוויג:	לא בא לי. כי אני מנהל את הישיבה. תתקדם. תציע את ההצעה שלך. תציע.
משה אופיר:	ההצעה שלי זה שמליאת המועצה תדון בשמות.
שי רוזנצוויג:	בסדר. מי בעד ההצעה של משה?
משה אופיר:	או אני מוכן, או אני מוכן שזה יתוקן שלפחות יביאו לשולחן המועצה שלושה שמות. ולא אחד, כזה ראה וקדש.
שי רוזנצוויג:	לפעמים אין. לפעמים אין. תחשוב שאם, רגע, אם אין, בדרך כלל כשמביאים, יש מביאים פעם בהרבה זמן.
משה אופיר:	אם יש יותר משלושה ... אם יש רק אחד שיביאו אחד.
שי רוזנצוויג:	אם יש פה, באמת (מדברים ביחד) הולכים, מורידים. לא נכפה עכשיו, בטח שלא על רוב או לא יודע מה, נכפה יקיר היישוב. כי זה בדיוק מה שאמור לא להיות. לא להיות פוליטי, להיות עם אנשים כן מכל הגוונים. אני לא רוצה, באמת, לא רוצה, ואני יכול להגיד לך בוודאות מכל הגוונים. וזו אותה רשימה. אגב, אותה רשימה שאנחנו גוררים מקדנציה קודמת, ואנחנו גם יכולים לרענן אותה, אין שום בעיה. בסופו של דבר, צריך להבין שהדברים האלה אמורים להיות לא נגועים. מביאים פה מישהו לדיון, שהוא מוחלט על ידי -
משה אופיר:	רגע, מליאת המועצה שהיא מצביעה,
שי רוזנצוויג:	יכולה לא לאשר.
משה אופיר:	שהיא מצביעה נגיד על אחד משלושה שיביאו לנו,
שי רוזנצוויג:	לא מכבד. לא מכבד. לא. הדיון, רגע, רגע, הדיון נעשה בדלתיים סגורות. יש ועדה. (מדברים ביחד)
משה אופיר:	אז זה לא נראה לי.

- המועצה בדלתיים סגורות.
 זה לא הגיוני שוועדה החליטה, תקבל לנו אחד,
 ותגיד זה... כן או לא?
 אם היא ממליצה על אחד, ... אתה לא יודע מי עוד
 יכול להיות.
- אלרן אהרוני:
 משה אופיר:
- אלרן אהרוני:
 שי רוזנצוויג:
 משה אופיר:
 שי רוזנצוויג:
- רגע, כתוב פה שהוועדה ממליצה אחד?
 או אם אין שלושה, שיביאו את מי -
 רגע, רגע. הוועדה קובעת שהיא חייבת להמליץ על
 אחד?
 לא.
- דנה זיגמן-בירנד:
 שי רוזנצוויג:
 משה אופיר:
- לא, הוועדה יכולה להגיד לך, אבל לא כתוב.
 לא, אנחנו צריכים להגיד לה שתמליץ לפחות על
 שלושה,
 לא, לא. אני לא אעשה זילות לאות הזה. לא.
 זה כמו שמביאים -
 לא, אם הם רואים שניים שהם ראויים, הם יכולים
 להביא אותם, וזה קרה בעבר. אני לא מחייב אותם
 להביא אחד. אבל אני לא אעלה פה ואעשה מצב, יש
 ועדה, שישבו, בסדר? שישבו, שימליצו. אנחנו נראה
 פה משהו,
- שי רוזנצוויג:
 משה אופיר:
 רחל שטיינר:
 שי רוזנצוויג:
 משה אופיר:
 רחל שטיינר:
 משה אופיר:
- אני חושב שלייעל את האישור,
 אין מגבלה ואין -
 אין מגבלה. טוב.
 אבל מביאים אחד.
 לא נכון.
- משה אופיר:
 רחל שטיינר:
 משה אופיר:
- לא נכון? אז תראי לי את מי הביאו שאת אומרת לא
 נכון? הביאו יותר מאחד?
 אני בוועדה הזו, ולא הבאנו תמיד אחד.
 לא הבאתם תמיד אחד?
 לא.
 לא, לא, לא.
- שי רוזנצוויג:
 משה אופיר:
- אוקיי. אז אני מבקש שיהיה שינוי שם, שיביאו, שיהיו
 מחויבים להביא, כמו בממשלה, בכל מיני זה. צריכים
 להביא כמה מועמדים.

שי רוזנצוויג:

אני אמרתי את הטיעון. אני חושב שזה מאוד הוגן. כי היו פה לא מעט מקרים שהיו אנשים ראויים והביאו אותם ואישרנו אותם. ולא הלכנו על אחד, וגם לא כפינו שניים, רק בגלל שיש. מי בעד ההצעה של משה?

משה אופיר:

רגע, ההצעה, רגע, תן לי להגיד מה ההצעה שלי. שזה ישונה, אתה יודע מה? שהוועדה, אני אבקש ממך לקבל את השמות של אנשי הוועדה. זה דבר אחד.

אלחנן גבריאלי:

הצעה לסדר. אתה כל הזמן מציע מה לתקן. שהוועדה תביא לנו שלושה אנשים. אם היו יותר, שתביא שלושה. אם היו פחות, שתביא את מי שהיה. אנחנו צריכים לדעת מי היה, לפחות שלושה. ולא רק אחד וזהו. זה לא נראה לי. לא נראה לי. לא נראה לי תקין.

משה אופיר:

טוב, אני ממש לא הבנתי את ההצעה שלך. אני חושב שהדבר הזה שנכתב פה מאפשר את הגמישות, את השקיפות, את חוסר המעורבות הפוליטית שאנחנו מנסים להימנע ממנה. ואני יכול להראות את השמות שקיבלו בעבר. אף אחד לא יכול להגיד, באמת, זה אנשים באמת -

שי רוזנצוויג:

מה הבעיה שהביאו שלושה? מה הבעיה? אני שואל אותך.

משה אופיר:

אנחנו עוד מעט נדע מה הבעיה. מי בעד ההצעה הזאת? של משה אופיר? משה בעד. מי נגד?

שי רוזנצוויג:

אני גם בעד.

אלרן אהרוני:

אלרן בעד. נגד: שי, אלחנן, רחלי, ערן אישר,

שי רוזנצוויג:

זאת אומרת שאתם חושבים שזה בסדר שיביאו אחד.

משה אופיר:

מאשרים ברוב קולות להוריד מסדר היום את ההצעה לסדר של משה אופיר: הענקת תעודות הוקרה/יקיר היישוב.

החלטה:

בעד: משה אופיר, אלרן אהרוני.

נגד: שי רוזנצוויג, רחל שטיינר, ערן אביטל, מישל

מידן ינקו, דנה זיגמן בירנד, אלחנן גבריאלי.

נכון. (מדברים ביחד)	שי רוזנצוויג:
את חושבת שיביאו אחד, זה בסדר?	משה אופיר:
הצעה לסדר שנייה.	שי רוזנצוויג:
ואם הוועדה תביא רק אחד? אז זה בסדר. ... בסדר,	משה אופיר:
אני אמרתי את שלי. אתם מתנגדים,	
יש ערב ארוך. תשאירו בייגלע גם להמשך.	שי רוזנצוויג:

3.4 משה אופיר: קידום הרחבת הכביש מצומת מוזס עד כביש 444.

הצעה לסדר מס' 2. משה אופיר, קידום הרחבת הכביש מצומת מוזס עד כביש 444. בבקשה.	שי רוזנצוויג:
כן. בישיבת המועצה הקודמת היה פה מנהל העבודה של המפקח, לא יודע בדיוק מה התואר שלו, שדיבר על לוח הזמנים, בין השאר, לוח זמנים של השלמת הפרויקט באזור התעשייה, תעסוקה, שיגיע ואני חושב שבסוף דובר על זה שאם עבודות ההכנה והבנייה של האנשים וזה, אני חושב ששי אמר שמדובר על סדר גודל של ארבע שנים. אתה אמרת ארבע שנים, נכון? סדר גודל, כולל השלמת עבודות הבנייה של -	משה אופיר:
כשתסיים אני אענה לך על הכל.	שי רוזנצוויג:
מה?	משה אופיר:
כשתסיים אני אענה לך על הכל. לא רוצה להפריע לך כרגע.	שי רוזנצוויג:
אין בעיה. אוקיי. ארבע שנים. עכשיו, זאת אומרת שאנחנו נמצאים פה בחלון הזדמנויות, נקרא לזה, של ארבע שנים, לנסות לשפר את דרכי הגישה והתנועה ליישוב, כי אני מניח שכל אחד מחברי המועצה, וגם מהתושבים כמובן, מבין שברגע שאזור התעשייה, תעסוקה, עם המרל"וגים שמכללים בו וכל הדברים שיהיו שם, יגביר את העומס על כביש	משה אופיר:

הגישה ליישוב בצורה שתחמיר את הבעיה שקיימת היום בשעות מסוימות.

לכן, לפי דעתי חובה, על מנת שלא נגיע לעוד ארבע שנים, אני חושב שזה יותר מארבע שנים, אבל לא משנה כעת, שלא נגיע למצב שכל העבודות בפרויקט יושלמו והעומס על הכביש יגדל, שלא נגיע למצב כזה, ואז נגיד אוי, לא עשינו שום דבר על מנת, או עשינו לא מספיק, או אין תוצאות לפעולותינו לשפר את הנגישות ליישוב. כי אם תארו לעצמכם שהמצב הנוכחי יישאר מבחינת הרמזורים והפקקים וזה, ועל זה נוסיף את כל התנועה מאזור התעשייה, התעסוקה, ברור שהמצב יוחמר בצורה ממשית.

לכן לפי דעתי מועצה אחראית צריכה לעקוב אחרי מה נעשה, על מנת שנגיע למצב שבו ייפתחו עוד, שהתנועה... ואז העומס הנוסף שיגיע בפתיחת האזור התעשייה/תעסוקה לא יחמיר את מצב התעסוקה.

עכשיו, בישיבה הקודמת, הקודמת, אני כבר לא זוכר מתי זה היה, אני העליתי את הנושא הזה אבל כדרך אגב, ואז נאמר שיש איזה דיבורים, לעשות פה מחלף על כביש 6.

מחלף. לא מחלף.

מחלף? סליחה. מחלף על כביש 6. שגם יפתור את הבעיה של תחנת הכוח וכו' וכו'. וכל מיני דברים. אני לא נגד העניין הזה של מחלף, לא נגד עניין של מחלף, ואני אשמח מאוד אם לא תקום פה שום תחנת כוח וכל הדברים האלה. אבל אנחנו לא יכולים, כמועצה אחראית, שאנחנו יודעים שיש לנו דד-ליין של ארבע שנים, סדר גודל, ארבע-חמש שנים עד שהאזור התעשייה החדש נגמר, ולהגיד אנחנו עושים פעולות וזה וזה. אנחנו צריכים לוחות זמנים יותר מגובשים לעניין הזה. על מנת שלא נואשם בזה שנרדנו בשמירה.

ונכון, אני מניח שגם, אני בטוח שראש המועצה רוצה

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

לקדם את העניינים. זה לא עניין שהוא לא רוצה לקדם את העניינים.

איזה עניין? איזה עניין רק?
מה?

איזה עניין? לקדם איזה עניין?

עניין שיפור מצב התחבורתי ליישוב.
אתה מדבר על כביש 55?

אני מדבר על כל המכלול. אני לא רוצה להיכנס לתאר בדיוק מה זה. אבל צריכים לשפר את המצב. המצב הנוכחי של התחבורה, אם המצב הנוכחי יישאר מבחינת התחבורה, וכמו שאמרתי מקודם כבר שלוש פעמים, והאזור הזה יוקם, אז אזור התעשייה יוקם, זה יחמיר את המצב. לכן אנחנו צריכים להיערך לאירוע הזה ולא לחכות ולראות. כמו שהיה לנו, שאני זוכר, שלפני שפתחו את כביש 444 צפונה, שהחמיר את הבעיה שם ליישוב בצורה מאסיבית, כי עכשיו יש לנו רק חלק מהזמן, עצם העובדה שפתחו את כביש 444 לכיוון צפון, החמיר את המצב של התנועה ביישוב.

כיוון שהצומת שעמדה לרשותנו 100% מהזמן, כי לא היתה תנועה מצפון, עכשיו אנחנו צריכים לחלוק את הזמן ברמזור שם עם תנועה ממקום אחר. וזה, בין השאר, אחת הסיבות לפקקים שיש. כי הצומת שם עכשיו היא אמורה, היא לא אמורה, היא מעבירה תנועה גם מ-44 צפון וגם מ-55 מזרח. התנועה מתנקזת לצומת הזאת, שבזמנו היתה בלעדית שלנו. הצומת הזאת, לא היתה לנו תחרות על זמן רמזור שם, לא היה שם רמזור בכלל, כן? ועכשיו אנחנו נכנסנו לבעיה כי יש תחרות על הזמן של הרמזור. וכל מי שנוסע יודע על מה אני מדבר.

עכשיו, לפי דעתי אז לא נערכנו לעניין הזה נכון. כי היינו אז יכולים לקבל הרבה דברים שהיום, כשהצומת כבר מוכנה, כבר לא מתייחסים אלינו בצורה רצינית. ואני יכול להרחיב על זה, אבל אני לא

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

רוצה על חשבון הזמן המצומצם שיש לי לדבר, אלא אם כן זה ייפתח לדיון ואני אגיד את כל העניינים. לפי דעתי אנחנו צריכים לעקוב אחרי העניין ולדרוש לקבל סקירה תקופתית על מה קורה שם. זה שאמרו לנו שרוצים, שאתה אמרת שרוצים לעשות שם מחלף בכביש 6 מצומת 55, 444, זה רעיון יפה מאוד. אין לי בעיה עם זה.

לא, לא אמרתי שרוצים, אמרתי שאנחנו רוצים שזה יהיה.

שי רוזנצוויג:

אה, שאנחנו רוצים. לא יודע מי רוצה לעשות את זה. אני חושב שרק אנחנו רוצים לעשות את זה.

משה אופיר:

לא, כל היישובים בשומרון.

שי רוזנצוויג:

אם אתה תגיד שכל העולם רוצה לעשות את זה, אני אשמח לדעת. אבל אני לא יכול, אני כחבר מועצה, שמסתכל גם קדימה, לא שאני חושב להיות עוד עשר שנים במועצה, אבל בכל זאת, יש אחריות כלפי מה שיקרה פה רגע שזה, ולא להגיד 'זה אחרי התקופה שלי, לא מעניין אותי. אני לא אגיד כלום, במילא לא יקרה כלום בארבע שנים הבאות ואני לא אדבר על זה'. זה לא צד אחראי, לדעתי. זהו.

משה אופיר:

עכשיו, אם כבר, אני רואה שיש לי עוד כמה דקות, ז אני אגיד שלפי דעתי הפתרון הנכון, כן? אני לא רואה שום בעיה בכביש שיש לנו מפה עד צומת מוזס, מה שנקרא. שהוא חד מסלולי וכל הדברים האלה. הבעיה היא לא בכביש הזה. הכביש הזה הוא בסדר גמור. מה גם שיש בעיות סטטוטוריות של הרחבת הכביש, שזה שטחים של ערבים, שטחים פרטיים, לא ניכנס לכל העניין. שי מכיר את זה, לא ניכנס לזה. הבעיה היא שבקצה הכביש הזה יש רמזור שהוא זה. אם לא היה שם רמזור והתנועה היתה רק שלנו, לא היתה בעיה עם הכביש בכלל.

לכן אנחנו צריכים לדאוג מה קורה בקצה של הכביש הזה. הרמזורים בצומת מוזס מה עושים איתם. ועכשיו, כמו שאמרתי מקודם, לצערנו גם כשעוברים

את הצומת מוזס, אחרי המתנה כל אחד והשעה שהוא יוצא, יש לו המתנה מסוימת. יש המתנה ארוכה, יש המתנה קצרה, אבל כל אחד עם הידיעה שלו. גם כשעוברים שם אז נתקעים בתנועה של הרמזור 444 ל-55. יש פקק שלם מצומת 444 ו-55. אז את זה גם כן צריכים לפתור. ובזמנו היו פה אנשים שהציעו פתרונות לעניין הזה. גשר וכו' וכו'. אז צריכים ללחוץ על הדברים האלה.

אני חושב שאנחנו במצב בממשלה הנוכחית, שאנחנו יכולים וחייבים ללחוץ על פתרון, פתרון ענייני לעניין הזה. ולא לחכות ארבע שנים, ואז יגידו לנו מה עשיתם? למה לא הבנתם? הנה, עברו 10 דקות.

מה שיקרה עכשיו זה שאני אענה לך. אתה לא תפריע לי, כמו שאני לא הפרעתי לך. בסיום הדברים שלי אנחנו נצביע אם להעלות את זה לסדר היום או לא. בלי הפרעות ביניים. אם נעלה את זה, נדבר. אם לא, אז נמשיך לנושא הבא. בסדר?

אני אתייחס למה שאמרת. קודם כל, האחריות היא בסוף עלי. אני חושב שנושא התחבורה הוא, ואני מסכים שהוא מאוד מאוד חשוב, בסדר? אמנם הפרויקטור לא התחייב ללוחות זמנים. להיפך, כאילו הוא לא התחייב ללוחות זמנים וגם אני אמרתי שאני מקווה שזה שלוש שנים אנחנו נסיים שם, אז זה יהיה הישג פנומנלי. וזה גם יכול לקחת ארבע שנים, קל.

שלוש שנים כולל הבנייה של המבנים? לא, לפחות חלק. אתה יודע, שיהיה חלק מהזה. ולא בטוח שהסיום של זה יהיה כזה איטי, והוא גם לא יהיה כזה מהיר. אבל לא התחייבנו על זמנים, כן, מתוך שקיפות. אמרנו שזה עניין -

לא אמרתי שהתחייבנו. מתוך שקיפות אמרנו שזה עניין של כמה שנים טובות. זאת אומרת אני באמת מקווה בשבילי, בשביל היישוב, בשביל כולנו, שעד סוף הקדנציה

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:
שי רוזנצוויג:

משה אופיר:
שי רוזנצוויג:

הזאת יהיה כבר משהו שנוכל לגזור אותו. זו נגזרת של, הגזירה הזאת היא נגזרת של הרבה דברים אחרים. מי שעובר שם רואה שעובדים, לא משחקים. הטריד אותי שאמרת שאתה לא רואה בעיה בכביש מוזס עד הצומת. בוודאי שיש בעיה. זה כביש שנעשה בסטנדרט מיושן. אין בחלקו שוליים בצידו הכביש. ואנחנו מאוד מאוד היינו רוצים שהכביש הזה יורחב להיות דו נתיבי, דו מסלולי, לכל אורכו. גם כדי לא למנוע מצב של רכב שנתקע וחוסם את כל הכביש. ולא מעט זה. אנחנו פשוט רוצים לייצר שני נתיבים, עד צומת מוזס, שיתחברו עם שני הנתיבים שיהיו בכביש 55 ולכן זה אחד הדברים, אני חושב, הקריטיים, חשובים.

כן, נכון שלכביש כזה, מרגע שיישמע הגונג, ייקח גם כן כמה שנים לקום. אבל חובה להתניע תהליך כזה. אני בבחירות התחייבתי שאני אפעל ואעשה כל מה שאני יכול כדי שכביש כזה יותנע ושכסופו של תהליך כביש הגישה של היישוב יורחב. אני חושב שלא להתעסק בזה ולהגיד זה פחות חשוב, זה להיפך. זה חוסר אחריות. כי בהיעדר יציאה נוספת מהכביש זה מאוד מאוד מאתגר. החובה שלנו היא להרחיב את כביש הגישה לדו נתיבי, דו מסלולי.

מה זה כביש הגישה? ממוזס לאלפי מנשה?

כן, כן. בוודאי.

לדו נתיבי?

דו נתיבי.

וזה פותר את הבעיה שלנו?

רגע, שנייה, אני לא סיימתי. ואני גם לא הפרעתי לך.

אנא, אל תפריע לי.

אני שואל.

לדו נתיבי, דו מסלולי, מקצה לקצה. ומבחינתי זה מאסט ואני אומר לכם שאני עובד על זה ואני מקווה מאוד שגם יהיו בשורות טובות בקרוב. בסדר? בכל מקרה, זה דבר שהוא מאוד מאוד חשוב.

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

לגבי כביש מצומת מוזס, חלקנו פונים ימינה לכיוון יישובי השומרון. רובנו פונים שמאלה לכיוון מערב. הכביש הזה זה עבודה. הוא מורחב. כל מי שיביט ימינה,

איזה כביש? שמאלה או ימינה?

משה אופיר:

שני הכבישים האלה, זה כביש אחד. הוא נקרא כביש 55.

שי רוזנצוויג:

מסלול אחד בעבודה, ימינה.

משה אופיר:

זה כביש אחד. קוראים לו כביש 55. הכביש הזה נמצא בתהליך הרחבה. עובדים בשלביות ביצוע, במקטעים. הכביש הזה אמור להיות מורחב לדו נתיבי, דו מסלולי. בתכנון שלו, זה מעומק השומרון, קדומים, עד קבר בנימין. זאת אומרת נווה ימין. כולל המקטע של כביש המשתלות. יש קטעים שיותר קל לעשות אותם, כי לא צריך לעשות שם סטוטוריקה. כלומר אין בעיות משפטיות משמעותיות. ויש אזורים שהם יותר מאתגרים. הכביש שלנו, המקטע, "הכביש שלנו" במירכאות, שמצומת אלפי מנשה, כמו שקוראים לזה במשרד התחבורה, עד ההצטלבות מפגש הכבישים 444, 55 עד הרמזור החדש, זה כביש שנמצא בעבודה משפטית כרגע. מצד אחד יש את המנהל האזרחי, שכבר רץ בעניין הטכני על פרסום להתנגדויות. מצד שני יש בג"ץ, עוד בג"ץ, כי כבר בג"ץ אחד עבר, עוד בג"ץ שאמור להגיע לדיון במרץ, אם אני לא טועה. וגם שם הוא ייפול, כי כבר התקבלה החלטה בעניין הזה.

מרץ של איזו שנה?

משה אופיר:

השנה הזאת.

שי רוזנצוויג:

למען הסר ספק, כן?

משה אופיר:

כן, כן, השנה הזאת. אחרת הייתי מציין אחרת. למען הסר ספק.

שי רוזנצוויג:

אל תגיד לי את היום המדויק. אני לא אהיה שם.

משה אופיר:

אתה מפריע לי, ואני לא הפרעתי לך. תודה. הכביש הזה מתקצב והוא יורחב. בסדר? יגמרו עם העניין

שי רוזנצוויג:

של הסטוטוריקה והוא יורחב. בוודאי שהוא יורחב, אמור להיות, לפי כל התכנונים, בוודאי שהוא אמור להיות מורחב בפרק זמן של עד חמש שנים. זאת אומרת שאזור התעשייה בעזרת השם שיסתיים והכביש הזה אמורים להיות, מבחינת המושלמות שלהם, מתוזמנים. ככה יצא, אף אחד לא כיוון, אני מודה שאף אחד לא כיוון.

אמורים להיות מתוזמנים יפה מאוד. הכביש הזה, בעוד המישה או שישה חודשים, אמור להיות מורחב בחלקו, מהרמזור, מי שפונה שמאלה תהיה שם הרחבה חלקית של עוד 100, 150 מטר מעבר למה שיש. זאת אומרת המחסנית שקיימת היום של שני הנתיבים, שהיא הולכת ונהית צרה, היא תהיה ארוכה יותר. שימו לב, עובדים שם עכשיו. וצפי עבודות, לפי העדכון האחרון שלי, שהוא נעשה על בסיס, לא רוצה להגיד שבועי, אבל אני לפחות פעם בשבוע מדבר עם זאב הבר, שהוא הפרויקטור. אולי אפשר להביא אותו, לתת פה סטטוס על הכביש עצמו, מפי מה שנקרא הפרויקטור.

מה עם הצוואר בקבוק ב-44-55?

אני לא סיימתי לדבר. אני לא מפריע לך. לא הפרעתי לך.

לא, אני מזכיר לך.

בסדר גמור. בסיום, אם אני לא אדבר, אז, אוקיי? והדבר הזה אמור לקרות תוך כמה חודשים, שזה ישפר בצורה משמעותית. עכשיו ישפר מה? אין פקקים. אין פקקים. אני לא אצעק את זה, אני לא אכתוב את זה בפייסבוק, אני לא אעיר ישובים שכנים, כן? אבל אין פקקים. מה לעשות? נכון, עובדים, כי יש רמזור. ואחר כך עוד רמזור, אז עומדים קצת. אבל פקקים, אנחנו יודעים מה זה פקקים, שהיו פה לפני כמה חודשים, בסדר? נכנס לתוך היישוב וסתם אונ כל היישוב. לא קיים. גם לא קרוב לזה.

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

- משה אופיר:** למה?
- שי רוזנצוויג:** כשאני אמרתי שאני עובד ואני על זה, אני לא צחקתי. עכשיו לא ניכנס ללמה וכמה, כי זה לא רלוונטי. כשיש, ואתה רואה שיש משהו שצריך לטפל בו, מטפלים בו. היום, הלכה למעשה, יש מישהו שחושב אחרת חוץ ממשה? אני אשמח שיגיד. באמת, זה כאילו דיון. אני לא עכשיו קובע 'אין פקקים'. חבר'ה, אני נמצא שם לא כל בוקר, אני נמצא שם כמה פעמים בבקרים בשעות מוזרות. אתם רואים אותי, אם זה בצומת שלנו, אם זה בצומת מוזס ואם זה בצומת הזה. אני תמיד עומד שם. למה? כדי לראות שהעסק מתנהל כמו שצריך. מודה שבשבועות האחרונים פחות, למה? כי אין פקקים. עובד יפה מאוד. זה ימשיך לעבוד ככה, ואגב, זה עבד ככה במשך כמה שנים. היה לנו פיק באמצע, לפני כמה חודשים של פיק, שיש לו את הסיבות שלו. אגב, לא טכניות.
- משה אופיר:** מה הסיבות?
- שי רוזנצוויג:** לא טכניות.
- משה אופיר:** מה הסיבות שהיו פקקים איומים?
- שי רוזנצוויג:** אני לא אכנס לזה. מהסיבות שלי. אני רק רוצה לומר,
- משה אופיר:** אנחנו לא זכאים לדעת?
- שי רוזנצוויג:** לא, לא משנה. זו דעה שלי,
- משה אופיר:** מה, שינית התזמון של הרמזור? מה?
- שי רוזנצוויג:** לא, לא שיניתי את התזמון של הרמזור. ואני גם לא נכנס לזה אבל עכשיו.
- משה אופיר:** עשית הסעות משותפות מהיישוב?
- שי רוזנצוויג:** למה אתה מפריע לי? אני לא הפרעתי לך.
- משה אופיר:** לא, אנחנו צריכים לדעת את הסיבות.
- שי רוזנצוויג:** אתה תגיד אני, אל תגיד אנחנו. הלאה. אני רוצה רק לסיים.
- משה אופיר:** אם מחר זה יחזור, פקקים אדירים, אז אנחנו רוצים לדעת מה היה -

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

תגיד אני, אל תגיד אנחנו.

מה הסוד שלך שפתאום זה.

בסדר גמור, אוקיי. אני אשאר משהו קצת לדמיון שלך, בסדר? בכל מקרה, אין פקקים. אם חס וחלילה יהיו פקקים. ואני אעשה לכם ספוילר, כן? בארבע שנים הקרובות, עד סוף הקדנציה או קצת יותר, כנראה שיהיו פקקים. למה? כי ככה. אלה החיים. מכל מיני סיבות. וכשהיו פקקים, אני אדרש ואעשה את מה שצריך, ואת המשכורת שאתם משלמים לי, אני אנצל את זה לטובת פתירת הבעיה, כמו שעשיתי עד עכשיו. ולפיכך, מאחר ואין פקקים, מה שנשאר לנו זה א', לקדם פתרון לכביש הגישה של היישוב. ב', לקדם את המשך הרחבת כביש 55 אל מול הפרויקטור. זה מתקדם יפה. וג', להמשיך לעבוד בפורום האזורי שאני הקמתי, עם עוד ראשי רשויות, בשומרון ובשרון, אל מול משרד התחבורה בכל הקשור לתחבורה האזורית. נכון, זה הרחב מתחום השיפוט של אלפי מנשה. זה לא בתחום השיפוט שלנו. זה בהמשך. אבל עדיין, מאחר ואנחנו מסתכלים אזורית, אנחנו עושים איגום של כל הראשי הרשויות ונמשיך לעבוד. וימים יגידו.

עכשיו, להגיד לכם שזה הנושא הראשון או השני, אחרי יקיר היישוב, שהייתי מעלה בימים אלה? לא. אבל זו לא בחירה שלי. זו בחירה של משה.

מה עם היציאה הנוספת? יש עבודה -

יציאה נוספת. אתה לא היית, תהיה יציאת מילוט. בסדר? יציאת מילוט. לא נשארתי לעדכון שלי בפעם שעברה. אמרתי, תהיה יציאת מילוט. סוכם עם אלוף הפיקוד שביקר פה לפני כחודשיים, אלוף אבי בלוט. ביקשנו וקיבלנו. הוא ביקש לתקצב את זה עוד ב-2015. זאת אומרת לאלפי מנשה תהיה עוד יציאה ואני לא אגיד לאן, כמה ולמה. לכשזה יקרה, אז כולנו נדע. שהיא תהיה סלולה ועם תאורה. והיא תהיה תחת הגדרת יציאת מילוט. אבל עוד יציאה

אלרן אהרוני:

שי רוזנצוויג:

סטנדרטית רגילה, אני עובר את זה. היתה פה אתמול, משרד השיכון היה פה, שבא. אני אחד הדברים שאני מבקש לכל עסקה קיימת או עתידית, זה יצירת מתווה נורמאלי וטוב לאלפי מנשה. קשה. בגלל שיש חומה שמקיפה אותנו. זאת אומרת שאם אתם תלכו כמעט לכל כיוון תיתקלו פיזית בחומה. וזה משהו שכבר בג"ץ הכריע בעדו. זאת אומרת כדי לייצר עוד גישה, אתה צריך לעשות או מנהור, זאת אומרת מנהרה מתחת לכל האזור. או לעשות גישור, בסדר? עלויות מאוד מאוד גבוהות ורק לאלפי מנשה לא משתלם. ואמרו לי את זה שרים גם מהעל מלא שלנו בימין, קשה מאוד.

אנחנו מנסים לאגם, קרני שומרון וקצת למנוע חסמים מהחברים שלנו בדרום השרון. ננסה להתניע את הדבר הזה. לומר לכם שזה משהו שיקרה תוך חמש שנים? לא. ולכן אני שמתתי את הז'יטונים שלי לפחות, במקביל לעבודה שלי על הכביש הזה, שמתתי את הז'יטונים שלי א', על ההרחבה של כביש הגישה הקיים. ב', על ציר מילוט.

עכשיו, הוא סיים לדבר, אני סיימתי לדבר. אנחנו נעלה את הנושא הזה, הצעה. ההמלצה שלי, מאחר וכל הדברים נאמרו, לא, זה לא דיון, סיימנו. מעלים את זה,

אני רוצה לשאול אותך על הדברים שאמרת.	משה אופיר:
לא, זה לא דיון. את זה אתה יכול לשאול אותי.	שי רוזנצוויג:
אי אפשר לשאול אותך על מה שאמרת?	משה אופיר:
לא, כי זה לא דיון.	שי רוזנצוויג:
אז אולי תעלו את זה לדיון.	משה אופיר:
אז אני מבקש להוריד,	שי רוזנצוויג:
שנוכל לשאול שאלות על העניין.	משה אופיר:
הנושא הזה עלה לפני חודש ודוסקס גם על ידי בעדכונים שלי. אני חזרתי על אותם דברים.	שי רוזנצוויג:
מה התוכנית לטווח ארוך פה?	משה אופיר:
אני חושב שאני כרגע פרטתי את התוכנית. חוץ מזה	שי רוזנצוויג:

אני פרטתי -

מה עם הרמזור שהוא תוקע, שלושת הרמזורים שתוקעים אותנו? מה הפתרון של הפורום הזה של ראשי הרשויות של -

משה אופיר:

אני ממליץ להתקדם.

שי רוזנצוויג:

יש איזה פתרון למסלול הזה?

משה אופיר:

לא להעלות את הנושא לסדר היום.

שי רוזנצוויג:

יש איזו הצעה לפתור את זה?

משה אופיר:

עזרו לי, עזרו לי, תמכו בי. מי בעד להוריד, לא להעלות את הנושא לסדר היום? שי, רחל, אלחנן, אלרן, דנה, מישל, ערן.

שי רוזנצוויג:

תשמע, כל פעם שיהיו פקקים.

משה אופיר:

מי בעד להעלות את הנושא לסדר היום?

שי רוזנצוויג:

כל פעם שיהיו פקקים,

משה אופיר:

משה אופיר.

שי רוזנצוויג:

אני אגיד ששי רוזנצוויג, בישיבה שהיתה בתאריך של היום, הוא אמר שאין בעיה.

משה אופיר:

מאשרים ברוב קולות להוריד מסדר היום את ההצעה לסדר של משה אופיר: קידום הרחבת הכביש מצומת מוזס עד כביש 444.

החלטה:

בעד הורדת ההצעה מסדר היום: שי רוזנצוויג, רחל שטיינר, אלחנן גבריאלי, אלרן אהרוני, דנה זיגמן בירנד, מישל מידן ינקו, ערן אביטל.

נגד הורדת ההצעה מסדר היום: משה אופיר.

לא, תגיד שאני אמרתי שאני אחראי. ... אני אחראי.

שי רוזנצוויג:

היו פקקים אדירים. הוא אומר שהוא פתר את זה.

משה אופיר:

פתחתי ואמרתי שאני אחראי.

שי רוזנצוויג:

אני לא רואה פה שום פתרון לטווח ארוך.

משה אופיר:

פתחתי ואמרתי שאני אחראי.

שי רוזנצוויג:

איזה פתרון לטווח ארוך? אל תהיה לי אחראי. תגיד

משה אופיר:

לנו מה מתבשל פתרון לטווח ארוך.

3.1 ערן אביטל: מצב תשתית הכבישים ביישוב.

שי רוזנצוויג:

ערן אביטל:

ערן אביטל: מצב תשתית הכבישים ביישוב. בבקשה. תודה. אז אני מבקש להעלות לסדר היום, ולהעלות לדיון, את הנושא של מצב תשתית הכבישים ביישוב. זה משהו שכולנו, גם התושבים וגם אנחנו ביניהם, שעוברים ומשתמשים בדרכים ובכבישים ביישוב, ומרגישים, חשים במצב שהוא יחסית דורש שיפור ושינוי בחלק מהרחובות. ואני מתייחס בעיקר לכבישים ראשיים או מרכזיים כמו דרך חסדאי, בחלקה. רחוב כרכום, רחוב ארבל, ועוד מספר רחובות. אלו כבישים שהם ראשיים, שמשרתים רוב גדול של תושבי היישוב, ככה שבעצם הרבה מאוד תושבים חווים את החוויה הזאת יומיום.

יש פרקטיקה שרווחת בנושאים האלה של כבישים, שנקראת קרצוף וריבוד של כבישים. אחת למספר שנים מקרצפים או מגרדים את השכבה העליונה של האספלט ומרבדים מחדש, מניחים שכבה חדשה של אספלט, שגורם לכבישים לחזור למצב חדש. כאן ביישוב, במשך שנים לא בוצעה הפרקטיקה הזאת, או שבוצעו חלקית, בחלק מהכבישים. ויש, כמו שאמרתי, לא מעט כבישים שבהם יש גם בורות, גם מכשולים. וזה משהו שמהווה בעצם מפגע ופוגע במשתמשי הדרך.

מה שרציתי להעלות לדיון זה את הנושא הזה. לקבל החלטה בעצם לטפל בנושא הזה, תחת תוכנית רב שנתית. ברור לי שלא ניתן בשנה אחת לפתור את הנושאים האלה. גם מבחינת אילוצי זמנים, גם מבחינת אילוצי תקציבים. גיוס התקציבים לנושא וכדומה.

אז אני רוצה להעלות את זה לדיון שנדון בנחיצות של הדבר הזה. דבר שני עדיפויות, קביעת עדיפויות, לוחות זמנים, תקציבים. זו ההצעה שלי.

ברשותך, אני מענה לך. אם התשובה תספק אז אנחנו נתקדם הלאה, בסדר? קודם כל אתה צודק. אתה אפילו היית עדין מדי, אני חושב. מצב חלק מהכבישים פה,

שי רוזנצוויג:

כזה אני.

ערן אביטל:

כן, מצב חלק מהכבישים פה הוא מזעזע, והלוואי והיית יכול -

שי רוזנצוויג:

זו הערה שאף פעם לא קיבלתי. ומבסוס.

משה אופיר:

אפשר שלא נפריע אחד לשני?

שי רוזנצוויג:

מה?

משה אופיר:

אפשר שלא נפריע? אני באמת משתדל לא להפריע לך, ואני עובד על עצמי בקטע הזה. בבקשה, גם בסדר?

שי רוזנצוויג:

דבר.

משה אופיר:

מזעזע. נכון סיימתי במזעזע? ניכנס למוד. והלוואי ורשויות, ובטח רשויות בסדר גודל שלנו, כל כמה שנים היו מקרצפים ומרבדים. זה לא קורה. למעשה, הכבישים האלה, למעט אחזקת שבר, מילוי פה בור בשק מלט או בשק אספלט או כל מיני כאלה, לא עושים, לא עשו פה במשך, מאז בעצם קום היישוב הזה לא עשו פה, והכבישים הם אותם כבישים שהילדים שלנו כשהיו קטנים רכבו באופניים ולא עשו להם כלום. ולכן אנחנו בהחלט מכירים בבעיה הזאת. בקדנציה הקודמת, בעצם שהיתה קדנציה מאוד מאתגרת, חשב מלווה, וכו', יכלנו בעצם, אולי לא לממש, אבל בהחלט כן לתכנן. וכבר אז התחלנו בשלבי המיפוי. מיפוי הבעיות. לראות באיזה כבישים, יש כבישים שטובים יותר, יש כבישים מעולים, אגב. ויש כבישים שצריך אתמול לגעת בהם. אז דבר ראשון שעשינו זה מיפוי. ואנחנו היום יודעים, לשאלת סדר העדיפויות, יודעים להגיע איזה כביש צריך לגעת בו ראשון, שני, שלישי, רביעי. איזה כביש לא לגעת בו עכשיו אלא בסדרה הבאה. אנחנו עשינו את המיפוי הזה, ובכוונתנו לצאת

שי רוזנצוויג:

לתוכנית רב שנתית, של שדרוג הכבישים. התוכנית הזאת אמורה להתחיל השנה בעצם. אני חושב שברחוב כרכום,

יש תב"רים?

ערן אביטל:

שי רוזנצוויג:

המקור התקציבי הוא מכל מיני מקומות, בסדר? אבל יש שם... חדש ויש שם נגישות, בסדר? כי אני לא מסתכל על הרחוב, רק על הכביש, רק על האספלט שלו. סתם דוגמה, רחוב כרכום, כל מי שנוסע שם, הרחוב הראשי באלפי מנשה, מסכים שהוא מזעזע. חרוץ לכל אורכו, עם בורות, שקעים, זה אחד הרחובות באמת, אז שם אנחנו עושים איגום של עבודות של גם ריבוד, וגם רוצים לעשות שם הטמנת קווי חשמל,

הכיכר החדשה.

ערן אביטל:

שי רוזנצוויג:

לעשות שם... כיכר חדשה שהיא היתה אמורה להיות שם אם הכביש הזה היה נפלא אז היו עושים את זה בלי. אבל היא חלק מהדבר הזה. וגם שינוי תנועתי, כמו יש שם דברים שאנחנו רוצים לעשות אותם בטיחותיים יותר. ולשנות קצת את החניות, שיהיו יותר מיטביות. באמת נוגעים בכל הרחוב הזה. וצורת העבודה הזאת בעצם תשוקם פחות או יותר לכל הרחובות שצריך לטפל בהם. ובגדול צריך לטפל בכל הרחובות, בסדר? זה רק עניין של מתי נתחיל. וזה יהיה ברמה רב שנתית. אני מתחייב, וגם הצהרתי על זה כאן, אני חושב שאתה מכיר את זה, דיברנו על זה בבחירות. אמרנו שאנחנו מחויבים לשיפור תשתית הכבישים. אחרי זה שדרגנו את האמירה הזאת גם למדרכות, חניות והסדרי תנועה. זהו. אז כאמור, תחילת עבודה אמורה להיות בשנה הזאת. יש פרויקטור לדבר הזה, שיוביל. יהיו פה כל מיני גורמים. יועץ התנועה שלנו, דרך פרויקטור, מנכ"לית, מהנדסת המועצה. זה אירוע מאוד מאוד גדול. לא מן הנמנע שזה יתחיל גם בשבועות, חודשים הקרובים. ואם לא נדבר עד אז על הנושא

הזה, אז אני מראש מתנצל על אי הנוחות. אבל שתדע, בגדול, הכבישים הולכים להיות משודרגים פה. לא במקטעים, לא בנגיעות, אלא ממש לכל האורך. ולפיכך, אם זה מרצה אותך, אני ממליץ להתקדם הלאה. ולא להעלות לסדר היום.

אני א' שמח לגלות את -

ערן אביטל:

רגע, אחרי שאתה מדבר הוא יכול לדבר?

משה אופיר:

לא, אני שואל אותו אם אני יכול מבחינתו להוריד את זה מסדר היום.

שי רוזנצוויג:

כי לי אמרת שאני לא יכול לדבר אחרי ש -

משה אופיר:

איך? אבל זה לא אצלך דיברת. אבל דיברת.

שי רוזנצוויג:

יש לי הערה לגבי מה שאמרת.

משה אופיר:

רגע, אני יכול להוריד את זה מסדר היום?

שי רוזנצוויג:

אני א' שמח להוריד את זה מסדר היום, מהסיבה שאני רואה שהנושא הזה מטופל.

ערן אביטל:

לא להעלות, התכוונתי.

שי רוזנצוויג:

לא להעלות, סליחה. לא להעלות את זה לסדר היום בעת הזו. מאחר ואני רואה שהנושא מטופל, נמצא בתוכנית העבודה של המועצה. ואני יותר מאשר אשמח לראות עדויות גם בשטח. ולשוב ולדון בזה אולי לקראת סוף השנה.

ערן אביטל:

אמרת שיש מסמך במועצה על זה?

משה אופיר:

רגע, הוא עוד מדבר.

רחל שטיינר:

תודה.

ערן אביטל:

בסדר.

שי רוזנצוויג:

לא, אני מבקש לראות את המסמך הזה לראות. אם יש לו לוחות זמנים גם, או שזה רק -

משה אופיר:

אני אמרתי מסמך?

שי רוזנצוויג:

אמרת שיש תוכנית במועצה.

משה אופיר:

אמרתי מסמך?

שי רוזנצוויג:

אמרת שיש תוכנית במועצה.

משה אופיר:

טוב, מי בעד לא להעלות את הנושא לסדר היום, לאחר ששמענו את מה שאמרתי? שי, אלחנן, מישל, רחלי, דנה, ערן. מי רוצה להעלות את זה? אוקיי, אז

שי רוזנצוויג:

כולם פה אחד, הורדנו את הנושא הזה מסדר היום.
תודה רבה.

**מאשרים פה אחד להוריד מסדר היום את הנושא
לסדר שהעלה ערן אביטל בנושא: מצב תשתית
כבישים ביישוב.**

החלטה:

**3.2 ערן אביטל: בעיית חנייה ביישוב – איסור על חניית משאיות
ונגרים (מלבד מקומות יעודיים שיוקצו לכך).**

**שי רוזנצוויג:
ערן אביטל:**

הנושא השני של ערן אביטל.
הנושא השני שאני רוצה להעלות דיון בפורום היום
הוא נושא שנוגע בבעיה רחבה יותר, ונוגעת
לתושבים רבים ביישוב. אני רוצה אבל ברשותכם
להתמקד, לשים זרקור, על איזשהו פתרון שהוא
פתרון ביניים. הוא פתרון קטן. הוא לא פותר את כל
הבעיה, אבל יכול להיות שהוא יוכל להיות מיושם
בקלות רבה יותר, ולכן רצוי או כדאי להתחיל
ממשהו. הנושא הוא נושא בעיית החנייה ביישוב. זו
בעיה שקיימת בלא מעט מאזורי היישוב. שכונות
מסוימות, רחובות מסוימים, ששם סובלים יותר. יש
מקומות שלשמחתם, הם ברי מזל, ושם לא קיימת
התופעה. אבל איפה שזה כן קיים זה משהו שמאוד
מאוד מפריע לתושבים. זה מהווה איזושהי פגיעה
באיכות החיים שלהם ומהווה ממש מצוקה עבור
אותם תושבים.

יוצא לי לפגוש או לדבר עם תושבים גם בשיחות
פורמליות או חצי פורמליות או לא פורמליות, אפילו
במעגלים חברתיים כאלה ואחרים. וכמעט תמיד,
כשרוצים לדבר איתי על מצב היישוב, רוצים לדבר
איתי על תחומים שנוגעים למועצה, זה בטופ שלושה
נושאים שעולים, נושא החנייה.
המעגלים מתרחבים עוד יותר, כי זה גם גורם

לתופעות, לצערנו, כמו סכסוכי שכנים, או כל מיני עימותים על הרקע הזה וממש על רקע איומים, חסימות של חניות, חסימה של מעבר ברחובות וחוסר חניה לאורחים שמגיעים לאותם תושבים. וכמו שאמרתי, יש הרבה מאוד סיבות, זו לא הסיבה היחידה לאותה בעיה. אבל זה בעיני, כמו שאני רואה את זה, איזשהו צעד שניתן לנקוט יחסית בקלות, אני מודע לבירוקרטיה שכל דבר כזה מחייב, אבל זה יחסית קל.

רשמת -

שי רוזנצוויג:

ערן אביטל:

בדיוק. אז אותה הצעה שאני רוצה להציע זה בעצם לאסור על חנייה של משאיות או רכבים כבדים בכלל ברחבי היישוב. מלבד מקומות ייעודיים שיוקצו להם. ששם הם לא יהוו בעצם מפגע. ולכלול באותה קבוצה גם נגררים. נגררים זו בעיה אחרת כי הם גם לא זזים. הם תמיד תקועים באותו מקום או זזים לעתים מאוד רחוקות, ובעצם תופסים משאב מאוד יקר ערך של חנייה, שרכב של תושב היה יכול להחנות בו. ההצעה שלי, אם כך, לקבוע בעצם איסור חנייה גורף ברחבי היישוב לרכבים כבדים, משאיות ונגררים. ולקבוע במקביל פתרונות לאותם בעלי משאיות או בעלי רכבים כבדים ובעלי נגררים באזור ייעודי שיוקצה לכך, ושם הם יוכלו להחנות בלי להפריע לתושבים אחרים.

אני חייב לצאת.

אייל גמליאל:

יציאה נעימה.

שי רוזנצוויג:

***** אייל גמליאל יוצא מהישיבה *****

טוב, אני אענה לך. ואם זה יספק אותך ... כמו שאתה יודע, אנחנו פועלים בעניין הזה כבר לא מעט זמן, כדי, יש מצוקת חנייה בחלקים מסוימים של אלפי מנשה, בסדר? אי אפשר להתכחש לזה. אתה רואה מקומות שבהם, אם פעם לתושבים היה רכב

שי רוזנצוויג:

אחד, שניים, היום כמעט לכל משפחה יש מעבר. תוסיף על זה נגררים, תוסיף על זה קרוונים, תוסיף על זה רכבים כבדים מאוד. לא מדבר איתך על דברים באמצע, ותקבל הרבה חניות שהן תפוסות, ולפעמים גם אנשים שמים שם את הזה שלהם ולא מזיזים. את הנגרר או מה שזה לא יהיה, ולא מזיזים אותו. הרבה פעמים זה כאילו עומד בחוק. אנחנו התחלנו כבר בעבודה, אתה מתפרץ לדלת פתוחה כי עשינו שוב, עשינו מיפוי. שזה מיפוי דינאמי, משהו שיכול להשתנות עם הזמן. עשינו מיפוי ביחד עם יועץ התנועה שלנו.

מיפוי של מה?

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

רגע, שנייה. של מקומות. הפיקוח שלנו של מקומות שבהם יש מצוקת תנועה עקב נגיד קרוונים או נגרים. בעיקר. כי אלו דברים שאולי אנחנו יכולים לסדר. אני לא יכול להגיד למשפחה עכשיו אל תקנו רכב. בסדר? ואכיפת תנועה, כמו שאנחנו יודעים, משטרת ישראל עושה את זה. מה שכן, אני רוצה לרווח ולהגדיל את סל השירותים שאנחנו נותנים על ידי זה שאני מרווח את הרחובות ופותח חניות שעד היום היו "תפוסות" במירכאות. על מנת לעשות את זה מבחינה חוקית, תדעו שאני צריך לספק מקומות חנייה חלופיים ומוסדרים. אנחנו עובדים על זה. מי שראה, כבר עשינו חנייה שכזאת ליד בית העלמין, שהיא בקרוב גם תגדל ותדע להכיל עוד, יש בה קרוונים, יש בה גם נגרים, אם אני לא טועה. היא תדע להכיל עוד. ולאחר שעשינו מיפוי -

זה וולונטרי?

ערן אביטל:

שי רוזנצוויג:

כרגע מה שנקרא כן, עשינו איזו השקה שקטה. פנינו ככה בצורה וולונטרית לתושבים וביקשנו מהם להעביר והסברנו להם.

... את המפתח -

ערן אביטל:

שי רוזנצוויג:

נכון. יש איזו היענות חלקית. אפשר לראות שאנשים העבירו. חלק גם אמרו 'לא, מה, אתם לא יכולים

לחייב אותי'.

משה אופיר:

משאיות אבל יש לנו, יש איזו הוראה שאומרת שאסור להחנות משאיות ביישוב.

שי רוזנצוויג:

רגע, רגע. קודם כל, כדי שתוכל לאכוף את זה אתה צריך לעשות מספר דברים. אחד, לספק חלופות. ושניים, לעשות הסדרה. זאת אומרת דרך וועדת תמרור, שעומדת לרשותנו. על פי המיפוי ועל פי הצרכים ועל פי הצורך. לקבוע באיזה רחובות ניתן או לא ניתן להחנות רכבים מעל כך וכך טון. זה לא בטוח שזה גלובלי לכל היישוב.

הדבר השלישי, אחרי שעשית את זה והסדרת מקום, זה אנחנו כבר עושים עכשיו, ייקח לנו עוד קצת זמן. דבר שלישי זה באמת האכיפה. אחרי שסיפקתי מקום ובן אדם לא יכול להגיד לי 'איפה אתה רוצה שאני אשים את הקרוון שלי', אני צריך לטפל במקום. אז אחרי שהוא לא יוכל להגיד לי דבר כזה ואחרי שאנחנו נסדיר, גם בוועדת תמרור, לפי הצורך מה ניתן, יש מקומות שבהם באמת אין בעית חנייה. לא מפריע, חיה ותן לחיות. באמת, אני אומר. ויש מקומות שבהם המצוקה מאוד, שם צריך להתחיל. זה סדר העדיפויות. ואז האכיפה שלנו תהיה בעצם א', אפקטיבית, חוקית. אנחנו גם מתעתדים לספק, אני מקווה מאוד שעוד השנה, יש הרבה משימות וצריך להגיע גם לזה, צריך לספק להם מסופונים, שמחברים באון-ליין ויודעים, כמו שעושים הפקחים המשוכללים, להוציא לך פתקית ולהדביק לך וזה, ולא העסק המסורבל הזה שאתה רושם. אחרי זה מחפשים את בעל הרכב, אחרי זה למחשב, אחרי זה חתיכת נייר. באמת, הדבר הזה הוא לא מאפשר, כל כך יעיל. ואני בחנתי את זה על ציר הזמן. אני ביקשתי מבחינת הקדנציה הקודמת שלי לבחון איך הפיקוח עובד, בשיטה הזאת. ומצאנו, בוא נגיד, שאפשר לעשות את זה הרבה הרבה יותר טוב. ואני בקדנציה הזאת שואף לעשות את זה.

אז אני יכול להגיד לך, שכמו לא יודע מה, כמו עם הכבישים, ממליץ, ההצעה שלך היא כבר לא רלוונטית כי היא כבר קורית. אז אני מציע פשוט שנתקדם ונחזור לזה בהמשך. אולי לקראת המחצית השנייה של השנה, בסדר? יהיו לנו קצת מספרים, מה הצלחנו לעשות. אין פה איזה משהו מוסדר.

אתה פותח את זה לדיון? יש לי כמה הערות.

לא, לא, לא. אני מבקש לא להעלות את זה,

אני מבקש להעלות את זה,

מיפוי עשיתם? את המיפוי אתה יכול לשתף?

בדברים המהותיים?

המיפוי הוא מיפוי דינאמי. עשינו כמה פעמים מיפוי וראינו שזה לא דווקא מובהק במקום אחד. יש רחובות שיש בהם על שמונה חניות יש ארבעה נגררים שנמצאים שם. כל הרחוב סתום. רחוב כנען. יש רחובות שהם בעייתיים בהגדרה שלהם. אבל אני לא רוצה להטעות אותך. ובוודאי לכשנגיע, נצטרך לעשות על זה ולידציה ולראות שזה עדיין קיים. אגב, גם אם מיפוינו ובוועדת תמרור קבענו משהו, ואחרי זה זה השתנה, אפשר תמיד לשנות. אפשר לשנות ולהחזיר עטרה ליושנה. ככל שיש בעיה במקומות מסוימים אנחנו רוצים לשחרר שם את הלחץ. להעביר קרוונים שתקועים בכל מיני מקומות, ומפריעים. גם הם מפריעים בעין, גם תופסים חניות, או כל מיני נגררים שמשמשים כמחסנים. יש לך מגרר, גדול מאוד, משמש כמחסן. מדי פעם הוא מזיז אותו רק ככדי זה. הוא נמצא בתוקף, צריך לתת לזה טסט, ברישוי. קשה עכשיו. כשאעשה את הדבר הזה בצורה מוסדרת, עם החניונים ועם הזה, אז כן, אני אומר לכם. אני מסתכל עכשיו לצופים בעיניים. יש לכם קרוונים ויש לכם נגררים. ואני אוהב אתכם ומעריך את הרצון שלכם להיות בקרוונים ולטייל, לראות את העולם. יש לכם רכבים גדולים מסוגים שונים. אנחנו נדאג לאכוף את זה. ולכשנספק את מקומות החנייה,

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

אלרן אהרוני:

שי רוזנצוויג:

אתם תתבקשו להעביר את כל מה שצריך לאן שצריך. ואם לא תעשו את זה, אז פשוט תקבלו דוח. בסדר? אני רוצה לפתור את בעיית החניות באלפי מנשה ולנצח את זה. אז כל אחד יצטרך לעשות קצת צעד וטראו שבסוף זה יעבוד.

איפה שזה לא נגררים, אתם מיפיתם מקומות, פתרונות חלופיים? איפה שאין נגררים. מקומות שאנחנו יודעים שיש חנייה. למשל ביובלים,

אתה צריך לספק להם מקום -

א', כן.

עם קשירה. ...

ישנם רחובות שהבאנו, ואני פה מסיים. הבאנו את יועץ התנועה שלנו וביקשנו ממנו לעשות סידור מחדש. ראיתם, סתם דוגמה, את החנייה של המתנ"ס? המרכז הקהילתי? הכפלנו את כמות המכוניות. עשינו רה-סידור. אותו דבר עשו לרחובות חוחית, אדיר, כנרת, לא מעט רחובות שבהם יש זה. ויסדרו שם, חלק מהמקומות יורידו אדניות. ממש יסדרו שם. זה על ציר הזמן נצטרך להגיע לזה. זה גם חלק מהעבודה. אבל זה לא קשור בדיוק לנושא שאתה העלית, שהוא נגררים/

מיקדתי -

מיקדתי. אבל אני אומר. זה בעצם, בכלים שלובים, זה ייתן עוד פתרון. ואם זאת, כנראה שלא יפתור את כל הבעיות שלנו, ועדיין אנשים יצטרכו להחנות בצורה חוקית שלא מסכנת. טוב, אני מבקש להוריד מסדר היום. מי בעד? רחלי, שי, אלחנן, ערן, מישל, דנה, אלרן ומשה. תודה. אנחנו נמשיך לנושא הבא.

מאשרים פה אחד להוריד מסדר היום את ההצעה לסדר של ערן אביטל בנושא: בעיית חניה ביישוב - אסור על חניית משאיות ונגררים (מלבד מקומות ייעודיים שיוקצו לכך).

אלרן אהרוני:

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

ערן אביטל:

שי רוזנצוויג:

החלטה:

- ערן אביטל:** בחציון השני ניתן -
- שי רוזנצוויג:** אני לא יודע. אני לא רוצה להטעות. אבל זה, אני אומר, בגלל שזה תהליך, ויש פה גם תושבים, ואתה לא יכול זבנג וגמרנו,
- משה אופיר:** אבל זה שמענו גם בקדנציה הקודמת, שהנושא הזה עלה. בזמן שאישרנו את כל חוקי העזר לתעבורה שהיה פה, אנשים פה לא היו, אולי רחל היתה, אני לא יודע. ואז דיברנו על זה שצריכים להכניס בחוקי העזר כל מיני דברים -
- שי רוזנצוויג:** פתחתי ואמרתי -
- משה אופיר:** וזה לא נעשה. אז צריך לעשות חוקי עזר חדשים?
- שי רוזנצוויג:** לא, פתחתי ואמרתי שזה נושא שהתחיל בקדנציה הקודמת, שהיתה מאוד מאתגרת. פתחתי ואמרתי, מה לעשות.
- משה אופיר:** לא, אבל חוקי העזר עדכנו אותם בקדנציה, לא מזמן.
- שי רוזנצוויג:** לא חשוב. חוקי עזר -
- משה אופיר:** ולא הכנסנו את כל הדברים האלה. מה זה קשור קדנציה מאתגרת? חוקי עזר היה צריך להכניס לפה.

4. הצגת מחלקת רווחה.

- שי רוזנצוויג:** אנחנו מתקדמים לנושא הבא. הצגת מחלקת הרווחה. תעלה ותבוא, או שיכולה לשבת גם במקומה, איך שהיא רוצה. מנהלת המחלקה רות כלנית לנדאו. מי שלא מכיר, שיכיר. בבקשה.
- משה אופיר:** אני לא מכיר.
- שי רוזנצוויג:** בסדר גמור. הבאתי את רות שעוד מעט זה, רק להגיד כמה מילים. היה חשוב א',
- משה אופיר:** ... אני מכיר אותך. שלא הזדקקתי לשירותיך.
- רות כ. לנדאו:** לא, לא, זה לא בהכרח. אתה תלמד -
- דוברת:** אפשר גם לבוא לעזור, לא חייבים להזדקק.
- משה אופיר:** אה, יש דברים שגם אני צריך לכתוב -
- שי רוזנצוויג:** משה, אני יכול להשלים משפט, בבקשה? אני לא

הפרעתי לך מקודם.

מה?

לא הפרעתי לך. אני רוצה להשלים משפט. התחלתי, פשוט קטעת אותי. אני מתנצל. ביקשתי שרוית תגיד לפה. גם תציג את עצמה בפני כאלה שאינם מכירים. תדבר על המחלקה, תציג קצת את המחלקה, על הפעילויות. ובאופן כללי לשפוך אור על המחלקה הכל כך חשובה, מחלקת הרווחה, שהיום באמת יותר מתמיד בתקופה הזאת של מלחמות ולחצים מכל מיני כיוונים, עושה כל כך הרבה ועושה טוב. אז אני גם רוצה להגיד לך בהזדמנות הזאת תודה, והבמה היא שלך. בבקשה.

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

תודה רבה. אז באמת, כדי שלא ייקח יותר מדי זמן, יש מצגת ואני אצמד אליה. ואם יש שאלות אפשר תמיד. אז מה זה המחלקה לשירותים חברתיים? המחלקה לשירותים חברתיים פועלת לשיפור רווחת חייהם של תושבי הקהילה. התחלת טוב עם השאלה שלך, דרך אגב. טוב שלא הזדקקת, זה לא בהכרח שירותי רווחה כמו, אם אנחנו מתייחסים, אם היה עבר מול הווה, זה לא לשכת, בעבר לשכת הסעד. היום זה המחלקה לשירותים חברתיים, כמו שאתם שומעים. שירותים חברתיים. פעם היו מגיעים ללשכת הסעד כדי לקבל את הצ'ק או את הכסף. וזה יצא מהמחלקות לשירותים חברתיים, מביטוח לאומי. היום בעצם השירות שלנו הוא שונה לגמרי. שירותי המחלקה, מאוד מאוד חשוב לציין, ואני שמחה שיש לי דרך אגב שי את הבמה הזאת. כדי שבאמת אתם תהיו שגרירים של השירותים שהמחלקה מספקת. בסדר? זה מאוד מאוד חשוב.

חשוב לציין שכל שירותי המחלקה למען התושב, והכל בכפוף לדרישות משרד הרווחה ולאופן שבו הוא מאפשר לנו לפעול. אלה לא דברים שתלויים, לא תמיד רק שיקול דעתנו.

אז מה יש לנו במחלקה. אני עושה לכם ככה סקירה

רוית כ. לנדאו:

מהירה. יש עו"ס משפחה שזה עו"ס כוללנית במתן שירותים למשפחה. השם שלה אורית מישר. כשאנחנו מדברים על עו"ס משפחה זה אומר עזרות חומריות למשל, עזרות כלכליות. אנחנו נתמכים הרבה על ידי הקרן לידידות. אני יכולה למשל לציין לכם שעכשיו קיבלנו מהקרן לידידות סכום מאוד יפה לטובת אזרחים ותיקים. הכרטיסים שלהם מוכנים. שוברים, לצורך רכישה של הצטיידות לחורף. אז הקרן לידידות עוזרת לנו המון.

אנחנו מספקים טיפול רגשי. אתם בטח לא מכירים את מרכז מט"ר, שזה מרכז טיפולי רגשי, שמספק מענה רגשי והדרכת הורים. אנחנו יושבים ברחוב כנען, יחד עם מרכז גישור. זה תחת אותו מבנה. במקרים מסוימים אנחנו מפנים את זה למקומות אחרים, למרכזים אחרים, כי אנחנו מלאים, או כי לא בהכרח יש לנו את המטפלת המתאימה.

אנחנו כמובן עושים תיווך וטיפול למשפחות המתמודדות עם אלימות במשפחה, הפנייה למרכזי אלימות במשפחה. יש לנו בכפר סבא, קרני שומרון.

איך הם מגיעים אליכם בעצם?

מגיעים אלינו, יכולים אלינו בנושא של אלימות או כי המשטרה פנתה, או כי בית משפט הפנה, או כי בת הזוג או בן הזוג פנו. זה בדרך כלל.

עו"סיות לחוק. עובדות סוציאליות לחוק. מה שזה אומר, יש לנו ככה, שתי עובדות סוציאליות לחוק ועובדות סוציאליות שעברו הכשרה ספציפית ייעודית לטובת הדבר הזה. לא כל אחת יכולה להיות עובדת סוציאלית לחוק. יש לנו עו"ס לחוק סדרי דין. קוראים לה טלי. וזה אומר שבעצם היא מטפלת בכל הפניות שמגיעות מבתי המשפט לשם כתיבת תסקיר והמלצה לנושא הסדרי ראייה. אם מישהו לא מבין, תשאלו.

בדרך כלל לעו"ס לחוק סדרי דין זה פניות מבתי משפט שמגיעות. בסדר?

זה גם בגירושין.

ערן אביטל:

רוית כ. לנדאו:

ערן אביטל:

רוית כ. לנדאו:

נכון, נכון. שמדברים על הסדרי ראייה, ילדים, איפה הם יהיו, אצל אבא, אמא, אצל שניהם. כאן מבקשים מעו"ס לחוק סדרי דין לכתוב תסקיר, וזו עבודה מאוד, צריך להיות מאוד מחויב לדבר הזה. באחריות של העו"ס סדרי דין שלנו, בין היתר, זה גם כתיבת תסקיר והמלצה לשם מינוי אפוטרופוס לחסרי ישע. אנחנו מדברים גם על קשישים, גם על בגירים שהגיעו לגיל 18 והם בעלי מוגבלויות. ואז ההורים כבר בעצם לא אפוטרופוסים טבעיים, וצריך למנות אפוטרופוס, זה בין היתר. ואז המשפחה פונה אלינו ומבקשת. אז היא עושה את זה גם דרך בית משפט. אנחנו מפנים אותה ואומרים לה איך לעשות. יש איך לפעול.

עו"ס לחוק נוער. זו שרון דהן. מעורבות העו"ס במקרים בהם מגיעים דיווחים המעלים חשד לפגיעות בקטינים. זה בדרך כלל מגיע מבתי ספר, שכנים, גם לפעמים מהמוקד ששמעו. עובדת סוציאלית לחוק זה חוק כאשר בעצם אנחנו מבצעים פנייה לבית משפט ומשלב זה ישנה מעורבות של החוק. ויש את המושג ברוח החוק. זה כאשר המשפחה משתפת פעולה איתנו ואומרת 'נכון, יש פה משהו. אנחנו רוצים לבדוק, לראות איך אנחנו משפרים'. ואז בעצם אנחנו לא מכניסים את החוק, אבל העו"ס לחוק עובדת בהתאם לחוק, היא בתמונה.

יש מקרים שאתם בעצם פונים לבית המשפט? אתם צד בעניין?

ערן אביטל:

כאשר המשפחה לא משתפת פעולה ויש דאגה, אז אנחנו נאלצים לפנות לבית משפט. כי אנחנו לא ניקח את האחריות. עובדת סוציאלית לנוער וצעירים. זה נחלק בין כל חברי הצוות. מתן מענה לבני הנוער והצעירים. צעירים זה גילאי 18 – 25. נוער זה 12 – 18 בקהילה. הרבה פעמים זה בשיתוף פעולה עם העובדת הסוציאלית לחוק נוער. אלו רוב המקרים של הנוער שמגיעים אלינו. ליווי ותמיכה בבני הנוער

רוית כ. לנדאו:

במצבי סיכון שונים. מדברים על נשירה ממסגרות החינוך, שימוש בחומרים מסוכנים, מצוקות רגשיות. זה אנחנו מדברים בפורומים שהקמנו כאן וגם דברים שעולים.

אנחנו מפסקים גם לבני נוער, בלי שום קשר למשפחות שלהם, סיוע חומרי לנוער וצעירים. אנחנו לוקחים חלק בוועדות בבתי הספר. יש שיתוף פעולה בווטסאפ עם קב"ס החינוך.

עו"ס מוגבלויות זו מרי, שהיא מטפלת בכל מה שקשור לבעלי מוגבלויות, ילדים על הרצף, הועדות, השמות למסגרות מחוץ לקהילה. היא אשת פרויקט אימהות צמי"ד. עד עכשיו אני דרך אגב הזכרתי לכם את מרכז מט"ר, שזה שלנו, של הרווחה. את חלקכם אני מכירה מפרויקטים שלנו. אימהות לבעלי צרכים מיוחדים, שבעצם אנחנו, זה האימהות, הן פעילות. יוזמה שלהן להקים ולעשות, כל מיני פרויקטים לטובת, כל מיני פעילויות משמחות וכאלו לטובת הילדים בעלי המוגבלויות בקהילה. וכמובן שזה בשיתוף עם המחלקה לשירותים חברתיים ובתקציבים של משרד הרווחה.

אפשר לשאול אותך לגבי משהו?	משה אופיר:
כן, בוודאי. מה?	רוית כ. לנדאו:
מצד ימין, ... נוצץ,	משה אופיר:
נוצץ.	רוית כ. לנדאו:
שמות יפים.	משה אופיר:
עובד סוציאלי לנוער וצעירים. זה השם -	רוית כ. לנדאו:
עובדת סוציאלית ...	משה אופיר:
מה השאלה?	רוית כ. לנדאו:
אני רואה שם שזה מ-18 עד 25.	משה אופיר:
נכון. כי נוער וצעירים -	רוית כ. לנדאו:
נשירה במסגרת החינוך זה לא -	משה אופיר:
אני אחזור שוב. נוער וצעירים. נוער 12 עד 18,	רוית כ. לנדאו:
אבל מה עושה 12 - 18?	משה אופיר:
צעירים זה מגילאי 18 עד 25. חבר'ה שלא מתגייסים	רוית כ. לנדאו:

- מצבא ויש להם כל מיני -
 יש שלא מתגייסים לצבא?
 למשל, כן. בוודאי שיש כאלה. בטח.
 וגם שימוש בחומרים מסוכנים?
 לכולם.
 זה גם כן לגילאים מסוימים?
 נוער וצעירים.
 נוער וצעירים?
 נכון.
 עד 25?
 כן. בסדר.
 אפשר לשאול שאלה?
 כן, בטח.
 סיוע חומרי. מה זה סיוע חומרי?
 זאת אומרת שאם בא אלי עכשיו, הגיע אלינו צעיר
 שהשתחרר מהצבא ויש קשיים בבית ויש קשיים
 במשפחה, הוא בגיר.
 מעל גיל 18,
 נכון. לא, אבל כשהוא משתחרר מהצבא. כשהוא
 בצבא זה שייך לצבא.
 20.
 21, 22. הוא זקוק לכל מיני עזרות, אנחנו מספקים
 לו אותן.
 עזרה כספית?
 כל מיני עזרות. גם שוברים ללכת לקנות בסופר, כי
 יש קושי בבית. או כי הוא עזב את הבית. חלק
 מהדברים האלה.
 לגבי העניין של אנשים עם מוגבלויות. בתוך
 המסגרת של הפעילות שלכם, במתן שירות לאותה
 אוכלוסייה, איך אנשים פונים אליכם? איך הם יודעים
 מי עומד בקריטריון כדי להיות -
 כשאנחנו מדברים על בעלי מוגבלויות, אז אני אומרת
 שוב. שזה ילדים שהם בדרך כלל על הרצף, נכות
 פיזית או הנחה קוגניטיבית, כשזה מתחיל בגיל הרך,

משה אופיר:

רוית כ. לנדאו:

משה אופיר:

רוית כ. לנדאו:

משה אופיר:

רוית כ. לנדאו:

משה אופיר:

רוית כ. לנדאו:

משה אופיר:

רוית כ. לנדאו:

אלחנן גבריאלי:

רוית כ. לנדאו:

משה אופיר:

רוית כ. לנדאו:

משה אופיר:

רוית כ. לנדאו:

משה אופיר:

רוית כ. לנדאו:

משה אופיר:

רוית כ. לנדאו:

אלחנן גבריאלי:

רוית כ. לנדאו:

הם יודעים, קופת חולים מפנה אותם, כדי שתהיה להם מסגרת מתאימה, כדי שיהיה להם, כל מיצוי הזכויות שלהם זה דרך הרווחה וביטוח לאומי. המחלקה לשירותים חברתיים, ביטוח לאומי. אז מפנים אותם -

אבל לא כולם נולדו עם נכות.

לא, אם זו נכות -

רגע, שנייה. אני רוצה לשאול את השאלה.

אני אסביר לך שנייה אחת רק. כשבן אדם מגיע לגיל זקנה, יש לו גם נכות, נכון? להיות אזרחים ותיקים - אני לא מדבר על זקנה. אני מדבר אמצע החיים. בין 25 ל-55. 55 נכנסים למועדון איכותי של אנשים שהגיעו לגיל שובע, סבבה. אבל זה 30 שנה פה, שאנשים, עבדך הנאמן, אחד מכאלה, באמצע החיים הוא הפך להיות אדם עם מגבלה. אז עכשיו, איך אדם כזה מקבל שירות? ואיזה סוג של שירות הוא יכול לקבל?

אז הוא לא מקבל אצלנו את השירות הזה.

הבנתי.

אוקיי? זה שירות שהוא יקבל בביטוח לאומי את הקצבה. ואז הוא יקנה את השירותים שהוא זקוק להם והוא יקבל שם, להבדיל נגיד, משרד הבריאות זה סל שיקום, שזה בריאות הנפש, או שבמקרה הזה שזה מוגבלות פיזית, נכון. אז כל השיקום שמקבלים במסגרת ביטוח לאומי, אנחנו יכולים לתווך את מיצוי הזכויות, אבל בזה אנחנו לא מטפלים. אוקיי? עו"ס, עובדת סוציאלית לאזרחים ותיקים.

מאיזה גיל זה ותיקים? 55 ומעלה.

לא, אבל זאת בדיחה טובה 55 פלוס. נשמור את זה לפעם אחרת. כי יש פה כמה שיגידו 'אני יכול, אני כבר ... (מדברים ביחד) כשתגיע לגיל 67 גברים, 64 נשים.

אה, זה גיל פנסיה.

נכון, נכון. הגיל שאתם עוברים לקצבת זקנה.

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

אלחנן גבריאלי:

רוית כ. לנדאו:

אלחנן גבריאלי:

רוית כ. לנדאו:

אלחנן גבריאלי:

רוית כ. לנדאו:

אלחנן גבריאלי:

רוית כ. לנדאו:

אלחנן גבריאלי:

רוית כ. לנדאו:

אלחנן גבריאלי:

רוית כ. לנדאו:

שי רוזנצוויג:

רוית כ. לנדאו:

אז מה אנחנו פה?

אז אנחנו קלטנו עובדת חדשה. עד עכשיו אני בין היתר עשיתי גם את זה. רונית תתחיל במרץ. כל מה שקשור למיצוי זכויות מול ביטוח לאומי וקופות החולים. עזרות ... [1:27:09] הגישור מכניסה פה את הקרן לידידות. הקרן לידידות, העזרה שלהם מאוד משמעותית. תמיכה שוטפת באמצעות מתנדבים מהקהילה. העניין של מועדון מועשר, שזה על הפרק. מועדון 55 פלוס כבר עבר התאמות. זה מועדון שהוא ממומן על ידי משרד הרווחה ובשלושה ימים בשבוע, וזה שירות שאנחנו מאוד נשמח לספק אותו השנה ולפתוח אותו. יש לנו התעמלות ... בית. יש כאלה שלא יוצאים מהבית, ותיקים שלא יוצאים מהבית ומקבלים שירותי, אנחנו מכניסים מורה להתעמלות פעם בשבוע. שזה גם שירות שמקבלים אותו. מה עוד? יש לנו את מועדון 55 פלוס.

ואני אגיד לכם שיש לנו המון שיתופי פעולה עם המרכז הקהילתי. ומשרד הרווחה באמת מממן, גם אם זה ותיקים שלא רשומים אצלנו, הם מקבלים, כלל האוכלוסייה הותיקה מקבלת שירותים ומתקצבת בתקציבים של משרד הרווחה. רק שתדעו, כל ההרצאות והחוגים, חבורת זמר, תיאטרון קהילתי, אוריינות דיגיטלית, מי שהשתתף עכשיו, שעת כושר, סדנאות אומנות. אני מייצגת את משרד הרווחה. נמשיך. זה תיכף נגמר.

זה מאוד חשוב. יש לנו עובדת סוציאלית קהילתית ועובדת סוציאלית רכזת מתנדבים. אני רוצה רגע להסביר לכם שהקו המנחה בשנים האחרונות זה פחות טיפול פרטני, ולעבור יותר לפרויקטים בקהילה, כדי שנגיע בעצם לכמה שיותר אנשים. אוקיי? ואז זה גם לא בהכרח חייב שהם יהיו רשומים אצלנו, מוכרים על ידינו. הם יקבלו שירותים, וזה באמת התפקיד של עו"ס קהילתית ורכזת מתנדבים. יש לנו שתיים. אז מספק מענה לצרכים העולים

ברמת הקהילה, תוך מיפוי הצרכים והתאמתם לתושבים. אני יכולה להגיד לכם שבזמן שישבנו כאן וקצת הצתתי, ראיתי את כל הברושורים שיוצאים עכשיו לצח"ש, יודעים מה זה צח"ש?

לא, אני לא יודע.

משה אופיר:

אז יופי, אז נעשה כזה בריף מהיר.

רוית כ. לנדאו:

מרכז גישור זה המחלקה לשירותים חברתיים. דיברו איתכם על זה לפני כמה שבועות, נכון? שבועיים, שלושה, חודש.

רוית כ. לנדאו:

בישיבת המועצה האחרונה.

משה אופיר:

יפה. נכון. ש', שירותי ייעוץ לאזרח. שירות שאנחנו מספקים אותו כאן, במבנה המועצה. בימי שלישי אחר הצהריים, בין ארבע לשש. ומגיעים אנשים כדי לקבל את השירות.

רוית כ. לנדאו:

ייעוץ משפטי, לא?

משה אופיר:

אנחנו מפנים לנותן השירות המתאים לאותה סוגיה שאיתה הגיע הפונה. אימהות צמי"ד, זה מה שדיברנו קודם, אימהות פעילות למען ילדים עם צרכים מיוחדים. צח"ש, צוות חוסן שכונתי. יש לנו פה צוותים שהוקמו, אני חושבת לפני כבר שלוש שנים, משהו כזה. שנתיים. אבל זה תפס תאוצה במלחמה. צוותי החוסן שלנו, זה היה פעם צוות חירום. השם השתנה לצוות חוסן ואני מאוד מתחברת לחוסן.

רוית כ. לנדאו:

מה זה?

משה אופיר:

זה פעילים מתוך הקהילה.

רוית כ. לנדאו:

שמה?

משה אופיר:

שברגע שיש צורך בעזרה, התערבות בשכונה, ביישוב באופן כללי, בכל הסוגיות. אם אז היה פה בית שנפגע מטיל, הצח"שים, המתנדבים, הפעילים, הגיעו לשם כמעט ראשונים. ונתנו את העזרה ואת התמיכה, על כל המשתמע. בשיתוף פעולה עם... עם הקב"ט שלנו. אם יש מקרה שקורה משהו באיזושהי משפחה וצריך איזושהי עזרה, כניסה לבית, יש שבעה וצריך עזרה שמישהו ייכנס ויתמוך,

רוית כ. לנדאו:

אלו בדיוק החלקים האלו.

יש לנו קבוצת אימהות יחידניות שפתחנו, שזו היתה יוזמה של האימהות עצמן. הן פנו וביקשו. ומישל עוזרת לקבוצה לרקום עור וגידים. יש לנו קבוצת משפחות המילואימניקים. יש לנו מתנדבות של ביטוח לאומי, מי שלא יודע, שנכנסות לבתים של ותיקים. לכל מתנדבת יש שני ותיקים שהיא נכנסת אליהם ועושה איתם גם שיחות ומפגשים. והאמת שזה מבורך. כשישבת לכתוב אמרתי וואוו, כמה יש, ממש ממש מלא.

אבל תשימו לב, מה שרציתי להגיד בעצם בשקף הזה, שאנחנו באמת עובדים ברמה הקהילתית, וזו המגמה וזה מה שיפה.

שאלה. בכניסה ליישוב יש איזה שלט, חודש או שבוע,

משה אופיר:

זה מרכז גישור. יש שבוע דיבור חדש. פעם בשנה. לא דיבור חדש.

רוית כ. לנדאו:

משה אופיר:

אתה מתכוון ליוצא מן הכלל? זה מה שמחכה לנו למרץ,

מישל מידן-ינקו:

אה, חשבתי שזה השלט של, זה לא השלט של הגישור? אוקיי, את זה פספסתי.

רוית כ. לנדאו:

דיבור חדש זה שמענו בישיבה האחרונה.

משה אופיר:

נכון. אז את רוצה את להסביר?

רוית כ. לנדאו:

אני רוצה רגע, טוב, אולי אני קצת מתפרצת. אז תיכף, אני רוצה דווקא בהתייחס למה שאתה שאלת בהתחלה, משה. לגבי ההיכרות שלך. אז אני מכירה את המחלקה לשירותים חברתיים משני הצדדים שלה. יש לי גם ילד שסובל מנכות, ממחלה. אבל אני גם מתנדבת שם בהרבה מאוד דברים. גם בצח"ש וגם בגישור וגם בצמי"ד וביחידניות וגם וגם וגם. ובעצם אני חייבת להגיד שלהסתכל על השקף הזה, זה פשוט מעורר השראה. ואני חושבת שזה באמת מתכלל,

מישל מידן-ינקו:

דנה זיגמן-בירנד: את מעוררת השראה.

משה אופיר:

מישל מידן-ינקו:

שמכירה את זה ומתעניינת בכל המקומות. זה בעצם מייצג את המשמעות של לגור ביישוב קהילתי בעיני. זאת אחת הסיבות שאני הגעתי למקום הזה. ובעצם אחנו פוגשים, אנחנו יכולים לפגוש את המחלקה הזאת בכל כך הרבה רגעים טובים, פחות טובים. ויש לה יכולת מדהימה והחיבור הזה בין התושבים למחלקה, למועצה, הוא הכרחי בעיני, כדי לחזק את התושבים פה. אני אגיד לך על 'יוצא מן הכלל', זה בעצם חודש שמוגדר כחודש לבעלי מוגבלויות, וגם שם אנחנו נעשה כל מיני פעילויות. גם עם הנוער, גם עם המבוגרים.

זה ה... [1:33:54] שלכם?

לא, לדעתי זה,

זה ... מטעם המדינה, אני חושבת. ...

איזה פעילויות?

תיכף נדבר.

אני רוצה להגיד כמה מילים על השקף הזה. רק כדי שתבינו, בסדר? הדברים האלה, או שלא היו קיימים או שהיו מתים. זאת אומרת מרכז שלא עבד. אנחנו החיינו אותו. כל הדברים האלה לא היו קיימים. אנחנו הבאנו את התקן של רכזת מתנדבים שלא היה קיים. לא היה תקן כזה במחלקת רווחה ever. הדבר הזה הוליד יוזמות, בעצם הרחבת סל השירותים לתושב: מרכז גישור, אימהות צמי"ד, כל מיני כאלה. צוות חירום שכונתי.

חוסן, אנחנו רוצים חוסן בקהילה.

בסדר גמור. לא משנה ... אוקיי, אין בעיה. בסוף, אם חס וחלילה יש איזו טרגדיה שולחים לשם מישהו מהצוות, או אם קורה משהו הוא יודע לקחת את התיק שלו מהמוקד ולהגיע למרכז מידע, ... [1:35:01] מידע. הקבוצות לאימהות יחידניות, בכלל משהו שניסינו, ואנחנו כמובן ... וקדימה. קבוצות משפחות המילואימניקים שזה צורך, המתנדבות.

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

דנה זיגמן-בירנד:

מישל מידן-ינקו:

רוית כ. לנדאו:

משה אופיר:

רוית כ. לנדאו:

שי רוזנצוויג:

רוית כ. לנדאו:

שי רוזנצוויג:

בזה יש לנו תחשיבן. החלטה, שתבינו, כל העזרות החומריות הן תחת חישוב זכאות. זאת אומרת שהוא מחשב והוא בודק לפי הכנסות. ועל סמך זה אנחנו מחויבים למשרד הרווחה. על סמך הכנסות של המשפחה שפונה בבקשה לעזרה חומרית, אנחנו רואים כמה אנחנו יכולים לעזור לה וכמה תהיה ההשתתפות שלה. אנחנו עוזרים פה המון. שתדעו שמקבלים פה, לפחות מאז שאני בקדנציה הזאת,

כמה זמן את בתפקיד?

משה אופיר:
רוית כ. לנדאו:

ממאי 2024. ויש לנו מזכירה מדהימה שקוראים לה מיטל. והיא גם רכזת מענים. רכזת מענים זה אומר שהיא מגיעה לבתים של אזרחים ותיקים, רכזת... כשיש ותיק שצריך להגיע עכשיו לקופת חולים או דברים מהסוג הזה, היא מסייעת, היא לוקחת, כן. יש לנו ממש ותיקים קבועים שאין מי שייקח אותם והם פה בודדים. היא עכשיו למשל מחלקת את השוברים, שאמרנו, של הקרן לידידות. אפשר לעבור לשקף, נראה לי האחרון והחביב שלנו.

ביחד למען חוסן קהילתי. המחלקה לשירותים חברתיים פועלת בשיתוף התושבים. וחשוב לציין, בשיתוף התושבים. אתה מוזמן לבוא אלינו כדי לתת כתף למען רווחתם האישית ולמען יצירת קהילה מאוחדת וחזקה.

כמה אנשים עובדים במחלקה הזאת?

משה אופיר:
רוית כ. לנדאו:

אנחנו צוות שבחודש הבאה ימנה תשעה, כולל המזכירה. כולל אותי. אבל זה במשרות חלקיות. הרבה הרבה עבודה. הקרדיט לבת שלי על המצגת. פוסט נוצץ.

שי רוזנצוויג:

תודה רבה על הסקירה.

משה אופיר:

אני רוצה להודות לך על העשייה הרבה וההובלה. התפקיד הוא לא קל. והתפקיד הזה -

שי רוזנצוויג:

רגע, ואני רוצה להגיד עוד משהו חשוב. ששי מאוד תומך ומאוד עוזר וחשוב לי להגיד. אנחנו מתחילת הדרך במאי, נכון? שנכנסתי לתפקיד. מדהים.

רוית כ. לנדאו:

באמת, נותן כתף והוא באמת עוזר בכל מה שצריך. את לקחת לי את המילים - והתושבים חשובים לו, שאתם לא מבינים כמה. זה חשוב לציין.	שי רוזנצוויג: רוית כ. לנדאו:
תודה. אבל רציתי להודות, מה שרציתי לומר. התפקיד הזה, בסוף אתה נפשית, באמת, אתה מעמיס על עצמך מהכל. לא פשוט בכלל. זה אנשים מאוד מיוחדים, שעושים עבודת קודש. לא תמיד מקבלים את ההערכה המגיעה להם, כי הציבור לא תמיד רואה.	שי רוזנצוויג:
יש הרבה מקרה קצה וקיצון. אבל אנחנו רואים. אני שמח שאתם פה. מערכת העבודה. ואנחנו חייבים לתת עוד מענים לעוד קהילות שאולי אפילו אנחנו לא מכירים אותם. לפתח פה עוד פעילויות. ושלא נצטרך. אמן. מקווה מאוד שנגיע לגיל הפנסיה וכן נצטרך את -	משה אופיר: שי רוזנצוויג: רוית כ. לנדאו:
... שנגיע - [1:40:06] כן, כן, בהחלט. אז תודה לך. תודה לכם.	

5. עדכוני ראש המועצה.

ולפני סיום, אני רק אעדכן שלפנינו יש אירועי ט"ו בשבט. אחר כך פורים. מנסים להכין פה תוכנית עשירה, שנותנת, שימו לב שגם בתקופה האחרונה הזרקור גם מבחינה ביטחונית הוא יותר על יו"ש. אני לא אומר פה משהו חסוי. קוראים את זה בחדשות, רואים את זה בחדשות. אנחנו עושים את כל מה שצריך כדי לספק פה אבטחה מירבית. ועדיין, זה דורש מאיתנו את הפוקוס ואת הדריכות לנושא הזה. ואני כמו תמיד אומר לכם תודה על ההבנה. כי לפעמים, אין מה לעשות. לפעמים זה קצת בא על חשבון דברים אחרים. אבל הפוקוס הוא מאוד מאוד	שי רוזנצוויג:

ברוך. ביטחון הוא לפני הכל. אני רוצה לאחל לנו
 בשורות טובות. אני רוצה ומיחל לחזרתם המהירה
 של כל החטופים ושצה"ל ימשיך לנצח. אמן. תודה

ליאת הופמן זולטי
 מנכ"לית מועצה
 ילפי נעסוד

ליאת הופמן זולטי

מנכ"לית המועצה

רבה. אפשר לסגור.

שי רזנצוויג
 ראש מטה מקומית
 לפני משיח
 ראש המועצה

ראש המועצה